Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B**

ДИРЕКТИВА 92/49/ЕИО НА СЪВЕТА

от 18 юни 1992 година

относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с прякото застраховане, различно от животозастраховането и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО (Трета директива за застраховането, различно от животозастраховане)

(ОВ L 228, 11.8.1992 г., стр. 1)

Изменена с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Директива 95/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 юни 1995 година	L 168	7	18.7.1995
►**M2**	Директива 2000/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 ноември 2000 година	L 290	27	17.11.2000
►**M3**	Директива 2002/87/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 16 декември 2002 година	L 35	1	11.2.2003
►**M4**	Директива 2005/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2005 година	L 79	9	24.3.2005
►**M5**	Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2005 година	L 323	1	9.12.2005
►**M6**	Директива 2007/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 година	L 247	1	21.9.2007
►**M7**	Директива 2008/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2008 година	L 81	69	20.3.2008

NB: Настоящият консолидиран вариант съдържа позоваванията към европейската разчетна единица и/или към екюто, които от 1 януари 1999 г. следва да се считат за позоваванията към еуро — Регламент (ЕИО) № 3308/80 на Съвета (ОВ L 345, 20.12.1980 г., стр.1) и Регламент (ЕО) № 1103/97 на Съвета (ОВ L 162, 19.6.1997 г., стр.1).

▼B

ДИРЕКТИВА 92/49/ЕИО НА СЪВЕТА

от 18 юни 1992 година

относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с прякото застраховане, различно от животозастраховането и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО (Трета директива за застраховането, различно от животозастраховане)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 57, параграф 2 и член 66 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ([1]),

в сътрудничество с Европейския парламент ([2]),

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ([3]),

(1) като има предвид, че е необходимо завършване на изграждането на вътрешния пазар в сектора на прякото застраховане, различно от животозастраховането от гледна точка както на правото на установяване, така и на свободното предоставяне на услуги, с цел да се улеснят застрахователните предприятия, чиито главни управления са в Общността, да покриват рискове в Общността;

(2) като има предвид, че Втората директива на Съвета от 22 юни 1988 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с прякото застраховане, различно от животозастраховането, която предвижда разпоредби с цел улесняване ефективното упражняване на свободното предоставяне на услуги и за изменение на Директива 72/239/ЕИО (88/357/ЕИО) ([4]) вече е допринесла значително за изграждането на вътрешния пазар в сектора на прякото застраховане, различно от животозастраховането, като се предоставя на титулярите на полици, които, поради техния статут, размер или характера на рисковете за застраховане, не изискват специална защита в държавата-членка, в която възниква рискът, пълна свобода за достъп до възможно най-широкия застрахователен пазар;

(3) като има предвид, че поради това Директива 88/357/ЕИО представлява важен етап в сближаването на вътрешните пазари в един интегриран пазар и че този етап трябва да бъде допълнен с други инструменти на Общността с оглед осигуряване на възможност на всички титуляри на полици, независимо от техния статус, размер и характер на застрахованите рискове, да се обръщат към всеки застраховател с главно управление в Общността, който извършва дейност там, по силата на правото на установяване или на свободното предоставяне на услуги като едновременно им гарантира нужната защита;

(4) като има предвид, че настоящата директива е част от основната част на вече е влязлото в сила законодателство на Общността, което, включва Първа директива на Съвета от 24 юли 1973 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани със започването и упражняването на пряка застрахователна

([1]) ОВ C 244, 28.9.1990 г., стр. 28 и ОВ C 93, 13.4.1992 г., стр. 1.
([2]) ОВ C 67, 16.3.1992 г., стр. 98 и ОВ C 150, 15.6.1992 г.
([3]) ОВ C 102, 18.4.1991 г., стр. 7.
([4]) ОВ L 172, 4.7.1988 г., стр. 1. Последно изменена с Директива 90/618/ЕИО (ОВ L 330, 29.11.1990, стр. 44).

▼B

дейност, различна от животозастраховане (73/239/ЕИО) ([1]) и Директива на Съвета от 19 декември 1991 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на застрахователните предприятия (91/674/ЕИО) ([2]);

(5) като има предвид, че приетият подход се свежда до осъществяване на основната хармонизация, която е необходима и достатъчна за постигане на взаимно признаване на разрешителните и системите за разумен контрол, което позволява предоставянето на едно разрешително, валидно за цялата Общност и прилагане на принципа за надзор от страна на държавата-членка по произход;

(6) като има предвид, че в резултат на това, започването и упражняването на застрахователна дейност подлежат на издаване на едно официално разрешително от компетентните органи на държавата-членка, в която се намира главното управление на застрахователното предприятие; като има предвид, че такова разрешително дава възможност на едно предприятие да извършва дейност навсякъде в Общността, съгласно правото на установяване или на свободното предоставяне на услуги; като има предвид, че държавата-членка на клона или на предоставянето на услуги не може повече да изисква от застрахователно предприятие, което желае да извършва застрахователна дейност там и което вече е получило разрешително в своята държава-членка по произход, да иска ново разрешително; като има предвид, че Директиви 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО трябва следователно да бъдат изменени в този смисъл;

(7) като има предвид, че компетентните органи на държавите-членки по произход следователно ще носят отговорност за надзора върху финансовото здраве на застрахователното предприятие, включително състоянието му на платежоспособност, формирането на необходимите технически резерви и покриването на тези резерви със съпоставими активи;

(8) като има предвид, че някои разпоредби от настоящата директива определят минимални стандарти; като има предвид, че държавата-членка по произход може да определи по-строги правила за застрахователните предприятия, които имат разрешителни от нейните компетентни органи;

(9) като има предвид, че компетентните органи на държавата-членка трябва да имат на свое разположение такива средства за надзор, каквито са необходими за осигуряването на системно упражняване на дейност от застрахователните предприятия навсякъде в Общността, независимо дали се упражнява съгласно правото на установяване или на свободното предоставяне на услуги; като има предвид по-специално, че те трябва да могат да въвеждат подходящи гаранции или да налагат санкции, предназначени да предотвратят нередности или нарушения на разпоредбите за застрахователен надзор;

(10) като има предвид, че вътрешният пазар съдържа пространство без вътрешни граници и включва достъп до всякаква застрахователна дейност, различна от животозастраховане, навсякъде в Общността и, оттук, възможността за всеки застраховател с надлежно издадено разрешително да покрие всеки от рисковете, посочени в приложението към Директива 73/239/ЕИО; като има предвид, с тази цел, че трябва да бъде премахнат монополът, от който се ползват

([1]) ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 3. Директива, последно изменена с Директива 88/357/ЕИО (ОВ L 172, 4.7.1988 г., стр. 1).
([2]) ОВ L 374, 31.12.1991 г., стр. 7.

▼B

дадени органи в някои държави-членки по отношение на покритието на определени рискове;

(11) като има предвид, че разпоредбите за прехвърляне на портфейли трябва да бъдат изменени по такъв начин, че да бъдат приведени в съответствие със системата за издаване на едно разрешително, въведена от настоящата директива;

(12) като има предвид, че Директива 91/674/ЕИО вече осъществи необходимото хармонизиране на правилата на държавите-членки относно техническите резерви, които застрахователите трябва да формират, за да покрият задълженията си и че хармонизирането дава възможност за взаимно признаване на тези резерви;

(13) като има предвид, че правилата, уреждащи диверсификацията, локализирането и съпоставимостта на активите, използвани за покритие на техническите резерви, трябва да се съгласуват с цел улесняване на взаимното признаване на правилата на държавите-членки; като има предвид, че тази координация трябва да отчита мерките за либерализиране на движението на капитали, предвидено в Директива на Съвета от 24 юни 1988 г. за прилагането на член 67 от Договора (88/361/ЕИО ([1]) и извършеният от Общността напредък с оглед изграждането на икономически и паричен съюз;

(14) като има предвид, обаче, че държавата-членка по произход не може да изисква от застрахователните предприятия да инвестират активите, покриващи техническите им резерви в конкретни категории активи, тъй като подобно изискване би било несъвместимо с мерките за либерализиране на движението на капитали, предвидено в Директива 88/361/ЕИО;

(15) като има предвид, че до приемането на директива за инвестиционните услуги, която хармонизира *inter alia* определението на понятието регулиран пазар, по смисъла на настоящата директива и без да се засяга такова бъдещо хармонизиране, това понятие трябва да се определи временно; като има предвид, че определението ще бъде заменено от такова, което е хармонизирано на общностно равнище, от което ще произтече за държавата-членка по произход на пазара отговорността за тези въпроси, които настоящата директива временно възлага на държавата-членка по произход на застрахователното предприятие;

(16) като има предвид, че списъкът с елементи, от които изискуемата от Директива 73/239/ЕИО граница на платежоспособност може да бъде съставена, трябва да бъде допълнена, за да се вземат предвид новите финансови инструменти и улесненията, предоставени на други финансови институции за сформиране на собствените им фондове;

(17) като има предвид, че в рамките на интегрирания застрахователен пазар титулярите на полици, които, поради техния статут, размер или характера на застрахованите рискове, не изискват специална защита в държавата-членка, където е разположен рискът, трябва да получат пълна свобода на избор на приложимо право по отношение на техните застрахователни договори;

(18) като има предвид, че хармонизирането на правото за застрахователните договори не е предварително условие за осъществяването на вътрешен пазар на застраховки; като има предвид, следователно, че дадената на държавите-членки възможност да налагат прилагане на тяхното право към застрахователните договори, покриващи рискове на тяхна

([1]) ОВ L 178, 8.7.1988 г., стр. 5.

▼B

територия, може да осигури достатъчни гаранции за титулярите на полици, които изискват специална защита;

(19) като има предвид, че в рамките вътрешния пазар е в интерес на титуляра на полица да има достъп до възможно най-широка гама от застрахователните продукти, предлагани в Общността, така че да може да избере този, който отговаря максимално на нуждите му; като има предвид, че държавата-членка, където е разположен рискът, трябва да се погрижи нищо да не възпрепятства пускането на пазара на всички застрахователни продукти, предлагани за продажба в Общността, на нейна територия, доколкото те не противоречат на действащите законови разпоредби за защита на общия интерес в държавата-членка, където е разположен рискът и доколкото общият интерес не е защитен от правилата на държавата-членка по произход, при условие че такива разпоредби трябва да се прилагат без дискриминация към всички предприятия, осъществяващи дейност в тази държава-членка и да бъдат обективно необходими и пропорционални на преследваната цел;

(20) като има предвид, че държавите-членки трябва да са в състояние да гарантират, че застрахователните продукти и договорни документи, използвани съгласно правото на установяване или свободното предоставяне на услуги, за покриването на рискове, възникващи на тяхна територия, да отговарят на такива конкретни законови разпоредби, защитаващи общия интерес, каквито са приложими; като има предвид, че използваните системи за надзор трябва да отговарят на изискванията на интегрирания пазар, но тяхното използване не може да представлява предварително условие за упражняване на застрахователна дейност; като има предвид, че от тази гледна точка системите за предварително одобрение на условията на застраховката не изглеждат основателни; като има предвид, следователно, че е необходимо да се предвидят други системи, съответстващи по-добре на изискванията на вътрешен пазар, които позволяват на всяка държава-членка да гарантира достатъчна защита на титулярите на полици;

(21) като има предвид, че ако титулярът на полица е физическо лице, то трябва да бъде информирано от застрахователното предприятие за приложимото право към договора и за договореностите за разглеждане на жалби на титулярите на полици, свързани с договорите;

(22) като има предвид, че в някои държави-членки частното или доброволно здравно осигуряване заменя частично или напълно здравното покритие, предвиждано от системите за социално осигуряване;

(23) като има предвид, че характерът и социалните последици от здравноосигурителните договори дават основание на компетентните органи на държавата-членка, където е разположен рискът, да изискват системно уведомяване на общите и специалните условия на полицата с цел да се провери дали такива договори заменят частично или напълно здравното покритие, осигурено от системата за социално осигуряване; като има предвид, че тази проверка не трябва да бъде предварително условие за пускането на пазара на продуктите; като има предвид, че специфичният характер на здравната застраховка, когато заменя частично или цялостно здравното покритие, осигурено от системата за социално осигуряване, я разграничава от други класове застраховки за вреди и животозастраховане, доколкото е нужно да се осигури на титулярите на полици ефективен достъп до частно здравно покритие или здравно покритие на

▼B

доброволна основа, независимо от тяхната възраст или рисков профил;

(24) като има предвид, че за целта някои държави-членки са приели специфични законови разпоредби; като има предвид, че с цел защита на общия интерес е възможно да се приемат или запазят такива законови разпоредби, доколкото те не ограничават неоснователно правото на установяване или свободното предоставяне на услуги, като се подразбира, че такива разпоредби трябва да се прилагат по еднакъв начин, независимо коя е държавата-членка по произход на предприятието; като има предвид, че тези законови разпоредби могат да бъдат различни по своето естество според условията във всяка държава-членка; като има предвид, че мерките могат да осигуряват открито вписване, ставки на еднаква основа според вида полица и покритие до живот; като има предвид, че тази цел може да бъде постигната и като се изисква от предприятията, предлагащи частна здравна застраховка или доброволна здравна застраховка, да предлагат стандартни полици в съответствие с покритието, осигурено от законовите схеми за социално осигуряване при премийна ставка равна или под предписания минимум и да участват в схеми за компенсиране на загуби; като има предвид, че, като по-нататъшна възможност може да се изисква техническата основа на частната здравна застраховка или доброволната здравна застраховка да бъде сходна с животозастраховането;

(25) като има предвид, че поради координирането, извършено с Директива 73/239/ЕИО, последно изменена с настоящата директива, възможността, предоставена на Федерална република Германия по силата на член 7, параграф 2, буква в) от същата директива, за забрана на едновременни транзакции със здравни застраховки и други класове, вече не е основателна и следователно трябва да бъде премахната;

(26) като има предвид, че държавите-членки могат да изискват от всяко застрахователно предприятие, предлагащо задължителни застраховки срещу трудова злополука за собствен риск на своя територия да спазва специфичните разпоредби, постановени в националното му законодателство за такива застраховки; като има предвид, обаче, че това изискване не може да се прилага към разпоредбите, отнасящи се до финансовия надзор, които са от изключителната отговорност на държавата-членка по произход;

(27) като има предвид, че упражняването на правото на установяване изисква от едно предприятие да поддържа постоянно присъствие в държавата-членка на клона; като има предвид, че отговорността за специфичните интереси на застрахованите лица и жертви в случай на застраховка гражданска отговорност изисква адекватни структури в държавата-членка на клона за събирането на цялата необходима информация за исковете за обезщетение, свързано с този риск, и достатъчни правомощия с цел да се представлява предприятието спрямо увредената страна, която може да претендира за обезщетение, включително правомощия за изплащане на обезщетението и за представляване на предприятието или, ако е необходимо, да се договори представителство на предприятието в съда и пред компетентните органи на тази държава-членка във връзка с искове за обезщетение;

(28) като има предвид, че в рамките на вътрешния пазар никоя държава-членка не може да продължава да забранява едновременното упражняване на застрахователна дейност на своя територия съгласно правото на установяване и свободното предоставяне на услуги; като има предвид, че

▼B

възможността, предоставена на държавите-членки в тази връзка от Директива 88/357/ЕИО, трябва следователно да бъде отнета;

(29) като има предвид, че следва да се предвиди система от санкции, които да бъдат налагани, когато в държавата-членка, където е разположен рискът, застрахователно предприятие не спазва тези разпоредби, защитаващи общия интерес, които са приложими към него;

(30) като има предвид, че някои държави-членки не подлагат застрахователните транзакции на никаква форма на косвено данъчно облагане, докато по-голямата част прилагат специални данъци и други форми на вноски, включително допълнителни такси, предназначени за компенсаторните органи; като има предвид, че структурите и ставките на такива данъци и вноски се различават значително в различните държави-членки, в които се прилагат; като има предвид, че е желателно да се предотврати съществуващите различия да доведат до нарушаване на конкуренцията в областта на застрахователните услуги между държавите-членки; като има предвид, че до последващата хармонизация, прилагането на данъчни системи и други форми на вноски, предвидени от държавата-членка, където е разположен рискът, може да разреши този проблем, като отговорността на държавата-членка е да определи условията за събирането такива данъци и вноски;

(31) като има предвид, че периодично може да са необходими технически изменения на подробните правила, включени в настоящата директива, с оглед отчитане на бъдещото развитие на застрахователната индустрия; като има предвид, че Комисията ще направи такива изменения и когато е необходимо, след консултации със Застрахователния комитет, учреден с Директива 91/675/ЕИО ([1]), в процеса на упражняване на правомощията за прилагане, предоставени ѝ от Договора;

(32) като има предвид, че е необходимо да се приемат специфични разпоредби, предназначени да осигурят плавния преход от съществуващия правен режим, когато настоящата директива стане приложима към режима, който тя въвежда, като целта е да се избягва допълнителното натоварване с работа на компетентните органи на държавите-членки;

(33) като има предвид, че съгласно член 8в от Договора трябва да се вземе предвид степента на усилие, което трябва да бъде направено от някои икономики на различни етапи на развитие; като има предвид, следователно, че трябва да бъдат приети преходни режими за постепенното прилагане на настоящата директива от определени държави-членки,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ДЯЛ I

ОПРЕДЕЛЕНИЯ И ПРИЛОЖНО ПОЛЕ

Член 1

По смисъла на настоящата директива:

([1]) ОВ L 374, 31.12.1991 г., стр. 32.

▼B

а) „застрахователно предприятие“ означава предприятие, което е получило официално разрешително съгласно член 6 от Директива 73/239/ЕИО;

б) „клон“ означава агенция или клон на застрахователно предприятие, предвид член 3 от Директива 88/357/ЕИО;

в) „държава-членка по произход“ означава държавата-членка, в която се намира главното управление на застрахователното предприятие, покриващо риска;

г) „държава-членка на клона“ означава държавата-членка, в която се намира клона, покриващ риска;

д) „държава-членка на предоставяне на услуги“ означава държавата-членка, където е разположен рискът, както е определено в член 2, буква г) от Директива 88/357/ЕИО, ако е покрит от застрахователно предприятие или клон, разположени в друга държава-членка;

е) „контрол“ означава връзката между предприятието майка и дъщерно предприятие, както е определено в член 1 от Директива 83/349/ЕИО ([1]), или подобна връзка между което и да е физическо или юридическо лице и предприятие;

ж) „квалифицирано участие“ означава пряко или непряко участие в предприятие, което представлява 10 % или повече от капитала, или правата на глас, или което дава възможност да се упражнява значително влияние върху управлението на предприятието, в което се осъществява участието.

▼M6

За целите на настоящото определение, по смисъла на членове 8 и 15 и на другите нива на участие, посочени в член 15, се отчитат правата на глас, посочени в членове 9 и 10 от Директива 2004/109/ЕО ([2]), както и условията по отношение на тяхното сумиране, предвидени в член 12, параграфи 4 и 5 от споменатата директива.

Държавите-членки не вземат предвид правата на глас или акциите, които инвестиционни посредници или кредитни институции могат да притежават в резултат от поемане на емисията на финансови инструменти и/или пласиране на финансови инструменти на базата на твърд ангажимент, предвидени в раздел А, точка 6 от приложение I към Директива 2004/39/ЕО ([3]), при условие че тези права не се упражняват или използват по друг начин за намеса в управлението на емитента и доколкото те се прехвърлят в срок една година след придобиването;

▼B

з) „предприятие майка“ означава предприятие майка съгласно определението в членове 1 и 2 на Директива 83/349/ЕИО;

и) „дъщерно предприятие“ означава дъщерно предприятие на дружество, както е определено в членове 1 и 2 от Директива 83/349/ЕИО; всяко дъщерно предприятие на дъщерно предприятие също се разглежда като дъщерно предприятие на предприятието, което е начело на тези предприятия;

([1]) ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1.

([2]) Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар (ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38).

([3]) Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти (ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1.). Директива, последно изменена с Директива 2007/44/ЕО (ОВ L 247, 21.9.2007 г., стр. 1).

▼B

й) „регулиран пазар“ означава финансов пазар, считан от държавата-членка по произход на предприятие за регулиран пазар до приемане на определение в директива за инвестиционните услуги и характеризиращ се с:

— редовно функциониране, и

— факта, че издадени или одобрени от съответните органи правила определят условията за функциониране на пазара, условията за достъп до пазара и, когато се прилага Директива на Съвета от 5 март 1979 г., относно координирането на условията за допускане на ценни книжа до официално регистриране на фондова борса (79/279/ЕИО) ([1]), не се прилагат условията за допускане до регистрация, наложени от тази директива или, когато тази директива не се прилага, условията, на които трябва да отговаря финансов инструмент, за да се търгува ефективно на пазара.

За целите на настоящата директива регулиран пазар може да бъде разположен в държава-членка или в трета страна. В последния случай, пазарът следва да бъде признат от държавата-членка по произход и да отговаря на съответните изисквания. Всички финансови инструменти, използвани на този пазар, следва да бъдат от качество, сравнимо с това на инструментите, използвани на регулирания пазар или на пазарите на съответните държави-членки;

к) „компетентни органи“ означава национални органи, които са упълномощени по силата на закона и подзаконовите актове да осъществяват надзор върху застрахователните предприятия;

▼M1

л) „тесни връзки“ означава ситуация, при която две или повече физически или юридически лица са свързани чрез:

а) „участие“, означава собственост, пряка или посредством контрол, на 20 % или повече от правата на глас или от капитала на дадено предприятие, или

б) „контрол“ означава връзката между предприятие-майка и дъщерно предприятие във всички случаи, посочени в член 1, параграфи 1 и 2 от Директива 83/349/ЕИО ([2]), или подобно взаимоотношение между всяко физическо или юридическо лице и предприятие; всяко дъщерно предприятие на дадено дъщерно предприятие също се счита за дъщерно предприятие на предприятието-майка, което е главното за тези предприятия.

Ситуация, при която две или повече физически или юридически лица са постоянно свързани с едно и също лице чрез взаимоотношение на контрол също се счита за тясна връзка между такива лица.

▼B

Член 2

1. Настоящата директива се прилага за видовете застраховки и предприятия, посочени в член 1 от Директива 73/239/ЕИО.

2. Настоящата директива не се прилага нито за видовете застраховки или операции, нито за предприятия или институции, за които не се прилага Директива 73/239/ЕИО, нито за органите, посочени в член 4 от настоящата директива.

([1]) ОВ L 66, 13.3.1979 г., стр. 21. Директива, последно изменена с Директива 82/148/ЕИО (ОВ L 62, 5.3.1982 г., стр. 22).

([2]) ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 90/605/ЕИО (ОВ L 317, 16.11.1990 г., стр. 60).

▼B

Член 3

Независимо от член 2, параграф 2, държавите-членки вземат всички необходими мерки, за да гарантират, че до 1 юли 1994 г. ще бъдат премахнати монополите по отношение на започването на дейност по определени класове застраховки, предоставени на органи, установени на тяхна територия и посочени в член 4 от Директива 73/239/ЕИО.

ДЯЛ II

ЗАПОЧВАНЕ НА ЗАСТРАХОВАТЕЛНА ДЕЙНОСТ

Член 4

Член 6 от Директива 73/239/ЕИО се заменя със следното:

„Член 6

Започването на пряка застрахователна дейност подлежи на предварително официално разрешително.

Такова разрешително трябва да се иска от компетентните органи на държавата-членка по произход от:

а) всяко предприятие, което установява главното си управление на територията на тази държава;

б) всяко предприятие, което, след като е получило разрешителното, посочено в първа алинея, разширява дейността си върху целия клас или върху други класове“.

Член 5

Член 7 от Директива 73/239/ЕИО се заменя със следното:

„Член 7

1. Разрешителното е валидно за цялата Общност. То позволява на предприятие да извършва дейност там или съгласно правото на установяване, или съгласно свободното предоставяне на услуги.

2. Разрешителното се издава за конкретен клас застраховки. То покрива целия клас, освен ако заявителят не желае да покрие само някои от рисковете, отнасящи се до класа, както е вписано в точка А от приложението.

Въпреки това:

а) държавите-членки могат да издават разрешително за групите класове, изброени в точка Б от приложението, като приложат към тях необходимите наименования, указани там;

б) разрешително, издадено за един клас или група класове, е валидно също за целите на покриване на допълнителни рискове, включени в друг клас, ако условията, наложени в точка В от приложението са изпълнени“.

Член 6

Член 8 от Директива 72/239/ЕИО се заменя със следното:

„Член 8

1. Държавата-членка по произход изисква от всяко застрахователно предприятие, което иска разрешително, да:

▼B

а) приеме една от следните форми:

— Кралство Белгия: „société anonyme — naamloze vennootschap“, „société en commandite par actions — commanditaire vennootschap op aandelen“, „association d'assurance mutuelle — onderlinge verzekeringsvereniging“, „société coopérative — coöperatieve vennootschap“,

— Кралство Дания: „aktieselskaber,“ „gensidige selskaber“,

— Федерална република Германия: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“,

— Френска република: „société anonyme“, „société d'assurance mutuelle“, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale“, „institution de prévoyance régie par le code rural“ и „mutuelles régies par le code de la mutualité“,

— Ирландия: incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited,

— Италианска република: „società per azioni“, „società cooperativa“, „mutua di assicurazione“,

— Велико херцогство Люксембург: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „association “d'assurances mutuelles, „société coopérative“,

— Кралство Нидерландия: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“,

— Обединено кралство: incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered under the Friendly Societies Acts, the association of underwriters known as Lloyd's,

— Република Гърция: „ανώνυμη εταιρία“, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός“,

— Кралство Испания: „sociedad anónima“, „sociedad mutua“, „sociedad cooperativa“,

— Португалска република: „sociedade anónima“, „mutua de seguros“.

Застрахователно предприятие може също да приеме формата на Европейско дружество (ЕД), когато е създадено.

Освен това държавите-членки могат, когато е целесъобразно, да учредяват предприятия във всякаква публичноправна форма, при условие че тези органи имат за предмет на дейност застрахователни операции съгласно условия, които са еднакви с тези, съгласно които функционират публичноправни предприятия;

б) ограничи предмета си до застрахователна дейност и операции, пряко произтичащи от нея, изключвайки всички останали търговски дейности;

в) представи схема на действията в съответствие с член 9;

г) притежава минимален гаранционен фонд, предвиден в член 17, параграф 2;

д) бъде ефективно управлявано от лица с добра репутация с подходяща професионална квалификация или опит.

2. От предприятие, което иска разрешително за разширяване на дейността си, като включи други класове или за разширяване на разрешително, което обхваща някои от рисковете, отнасящи се към един клас, се изисква да представи схема на действията съгласно член 9.

▼B

Освен това от него се изисква да представи доказателство, че притежава границата на платежоспособност, предвидена в член 16 и ако по отношение на такива други класове член 17, параграф 2 изисква по-висок минимален гаранционен фонд отпреди, че притежава този минимум.

3. Нито една разпоредба в настоящата директива не възпрепятства държавите-членки да поддържат действащите или да въвеждат законови, подзаконови или административни разпоредби, изискващи одобрение на учредителния договор и устава и съобщаване на всякакви други документи, необходими за нормалното упражняване на контрол.

Въпреки това, държавите-членки не приемат разпоредби, изискващи предварително одобрение или системно съобщаване на общите и специални условия на полицата, ставките на премии и формите и други печатни документи, които едно предприятие възнамерява да използва в сделките си с титулярите на застрахователни полици.

Държавите-членки не могат да запазват или въвеждат предварително уведомление или одобрение на предложено увеличение на ставките на премиите, освен като част от общите системи за контрол на цените.

Нито една разпоредба в настоящата директива не възпрепятства държавите-членки да подлагат предприятията, които искат или са получили разрешително за клас 18 от точка А от приложението, на проверки на преките или непреки ресурси в персонал и оборудване, включително квалификацията на медицинския им екип и качеството на оборудването, което е на разположение на такива предприятия за поемане на техните задължения, произтичащи от този клас застраховки.

4. Горепосочените разпоредби не могат да предвиждат разглеждането на заявлението за разрешително да зависи от икономическите нужди на пазара.“

Член 7

Член 9 от Директива 73/239/ЕИО се заменя със следното:

„Член 9

Схемата на действията, посочени в член 8, параграф 1, буква в) включва данни или доказателство относно:

а) естеството на рисковете, които предприятието предлага да покрие;

б) водещите принципи за презастраховане;

в) елементите, сформиращи минималния гаранционен фонд;

г) разчети на разходи за създаване на административните служби и организацията за обезпечаване на дейността; финансовите ресурси, предвидени за посрещане на тези разходи и, ако рисковете, които ще бъдат покрити, са класифицирани в клас 18 на точка А от приложението, ресурсите, с които разполага предприятието за осигуряване на обещаното съдействие и;

в допълнение, за първите три финансови години:

д) разчети на управленските разходи, различни от разходите за учредяване, в частност текущите общи разходи и комисионни;

е) разчети на премиите или налозите и исковете;

▼B

ж) прогнозен баланс;

з) разчети на финансовите ресурси, предвидени за покриване на основните пасиви и на границата на платежоспособност.“

Член 8

Компетентните органи на държавата-членка по произход не разрешават на предприятие започване на застрахователна дейност преди да са информирани за самоличността на акционерите или членовете, преки или непреки, физически или юридически лица, които имат квалифицирано участие в това предприятие и за размерите на тези участия.

Същите органи отказват издаването на разрешително ако, предвид необходимостта да се осигури стабилно и разумно управление на застрахователното предприятие, те не са удовлетворени от квалификацията на акционерите или членовете.

ДЯЛ III

ХАРМОНИЗИРАНЕ НА УСЛОВИЯТА, УРЕЖДАЩИ ЗАСТРАХОВАТЕЛНАТА ДЕЙНОСТ

Глава 1

Член 9

Член 13 от Директива 73/239/ЕИО се заменя със следното:

„Член 13

1. Финансовият надзор на застрахователно предприятие, включително на дейността, която то извършва или посредством клонове, или по силата на свободното предоставяне на услуги, е отговорност единствено на държавата-членка по произход.

2. Финансовият надзор включва проверка, по отношение на цялостната дейност на застрахователното предприятие, на състоянието му на платежоспособност, на формирането на техническите резерви и на активите, които ги покриват съгласно установените правила или следваните практики в държавата-членка по произход в съответствие с разпоредби, приети на равнище на Общността.

Когато съответното предприятие има разрешение да покрива рисковете, класифицирани в клас 18 на точка А от приложението, надзорът се разширява до наблюдение на техническите ресурси, които предприятието има на разположение за целите на извършване на действия по предоставяне на помощ, които се е ангажирало на извършва, когато правото на държавата-членка по произход предвижда наблюдение на такива ресурси.

3. Компетентните органи на държавата-членка по произход изискват от всяко застрахователно предприятие стабилни административни и счетоводни процедури и адекватен механизъм за вътрешен контрол.“

Член 10

Член 14 от Директива 73/239/ЕИО се заменя със следното:

▼B

„*Член 14*

Държавата-членка на клона предвижда, когато застрахователно предприятие, получило разрешително в друга държава-членка извършва дейност чрез клон, компетентните органи на държавата-членка по произход да могат, след като са информирали компетентните органи на държавата-членка на клона, да извършват сами или чрез посредничеството на лица, назначени от тях за тази цел, да извършват проверка на място на информацията, необходима за осигуряване на финансов надзор на предприятието. Компетентните органи на държавата-членка на клона могат да участват в проверката.“

Член 11

Член 19, параграфи 2 и 3 от Директива 73/239/ЕИО се заменя със следното:

„2. Държавите-членки изискват от застрахователните предприятия с главно управление на техните територии периодично да предоставят декларациите, заедно със статистически документи, необходими за целите на надзора. Компетентните органи си предоставят взаимно всякаква документация или информация, която е полезна за целите на надзора.

3. Всяка държава-членка предприема всички необходими стъпки, за да гарантира, че компетентните органи имат необходимите правомощия и средства за надзор на дейността на застрахователните предприятията с главно управление на нейна територия, включително дейност, извършвана извън тази територия в съответствие с директивите на Съвета, уреждащи такава дейност и за целите на осигуряване на тяхното прилагане.

Тези правомощия и средства трябва, по-специално, да дават възможност на компетентните органи да:

а) правят подробни запитвания относно състоянието на предприятието и цялостната му дейност, *inter alia*, чрез:

— събиране на информация или изискване предаването на документи, касаещи неговата застрахователна дейност,

— осъществяване разследвания на място в работните помещения на предприятието;

б) вземат всякакви мерки спрямо предприятието, неговите директори или управители или лицата, които го контролират, които са подходящи и необходими, за да гарантира, че дейността на предприятието продължава да е в съответствие със законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които предприятието трябва да съблюдава във всяка държава-членка и особено схемата на действия, доколкото тя остава задължителна и да предотвратява или поправя всякакви нередности, засягащи интересите на застрахованите лица;

в) осигуряват изпълнението на тези мерки, ако е необходимо принудително и, ако е целесъобразно, по съдебен път.

Държавите-членки могат също да предвидят компетентните органи да получават всякаква информация, отнасяща се договорите, държани от посредници.“

Член 12

1. Член 11, параграфи 2—7 от Директива 88/357/ЕИО се отменят.

2. Съгласно условията на националното право всяка държава-членка разрешава на застрахователните предприятия със седалище

▼B

на нейна територия да прехвърлят всички или част от техните портфейли с договори, сключени съгласно правото на установяване или свободното предоставяне на услуги, на цесионер, установен в Общността, ако компетентните органи на държавата-членка на цесионера удостоверят, че след вземане предвид на прехвърлянето, последният притежава необходимата граница на платежоспособност.

3. Когато клон предложи да прехвърли всички или част от портфейла си с договори, сключени или съгласно правото на установяване, или съгласно свободното предоставяне на услуги, трябва да се направи консултация с държавата-членка на клона.

4. При обстоятелствата, посочени в параграфи 2 и 3, компетентните органи на държавата-членка по произход на прехвърлящото предприятие разрешават прехвърлянето след получаване съгласието на компетентните органи на държавите-членки, където са разположени рисковете.

5. Компетентните органи на държавите-членки, с които е направена консултация, дават своето становище или съгласие на компетентните органи на държавата-членка по произход на прехвърлящото предприятие в срок от три месеца след получаване на заявление; отсъствието на отговор в рамките на този период от органи, с които е направена консултация, се счита за равнозначно на положително становище или мълчаливо съгласие.

6. Прехвърляне, разрешено в съответствие с настоящия член, се публикува както е постановено от вътрешното право на държавата-членка, където е разположен рискът. Такива прехвърляния са автоматично валидни спрямо титуляри на застрахователни полици, застраховани лица и всякакви други лица, имащи права или задължения, произтичащи от прехвърляните договори.

Настоящата разпоредба не засяга правата на държавите-членки да дават на титулярите на полици възможност за анулиране на договори в рамките на определен срок след прехвърлянето.

Член 13

Член 20 от Директива 73/239/ЕИО се заменя със следното:

„Член 20

1. Ако предприятие не спазва член 15, компетентният орган на неговата държава-членка по произход може да забрани свободното разпореждане с неговите активи след съобщаване на намерението на компетентните органи на държавите-членки, където са разположени рисковете.

2. За целите на възстановяване на финансовото състояние на предприятие, чиято граница на платежоспособност е паднала под изискуемия от член 16, параграф 3 минимум, компетентните органи на държавата-членка по произход изискват представянето за одобрение на план за възстановяване на стабилното финансово състояние.

При изключителни обстоятелства, ако компетентният орган счита, че финансовото състояние на предприятието ще се влоши допълнително, той може също да ограничи или забрани свободното разпореждане с неговите активи. Той информира органите на други държави-членки на територията на които предприятието извършва дейност, за всякакви мерки, които е взел и последните, по молба на първите, вземат същите мерки.

3. Ако границата на платежоспособност падне под гаранционния фонд, както е определен в член 17, компетентните

▼B

органи на държавата-членка по произход изискват от предприятието да представи краткосрочна финансова схема за одобрение.

Те могат също да ограничат или забранят свободното разпореждане с активите на предприятието. Те информират органите на други държави-членки, на територията на които предприятието извършва дейност за това и последните, по искане на първите, вземат същите мерки.

4. Компетентните органи могат да вземат допълнително всякакви мерки, необходими за защита на интересите на застрахованите лица в случаите, предвидени в параграфи 1, 2 и 3.

5. Всяка държава-членка взема необходимите мерки, за да може, в съответствие с вътрешното си право, да забрани свободното разпореждане с активи, разположени на нейна територия по искане, в случаите, предвидени в параграфи 1, 2 и 3, на държавата-членка по произход на предприятието, която определя активите, които да бъдат обхванати от такива мерки.“

Член 14

Член 22 от Директива 73/239/ЕИО се заменя със следното:

„Член 22

1. Разрешително, издадено на застрахователно предприятие от компетентния орган на неговата държава-членка по произход, може да бъде отнето от този орган, ако предприятието:

а) не използва разрешителното в рамките на 12 месеца, изрично се отказва от него или преустанови извършването на дейност за повече от шест месеца, освен ако съответната държава-членка не е предвидила срокът на разрешителното да изтича в такива случаи;

б) престане да отговаря на условията за допускане;

в) не е успяло, в разрешения срок, да вземе мерките, посочени в плана за възстановяване или финансовата схема, посочена в член 20;

г) сериозно наруши изпълнението на задълженията си по разпоредбите, приложими спрямо него.

В случай на отнемане или изтичане срока на разрешително, компетентните органи на държавата-членка по произход уведомяват съответно компетентните органи на другите държави-членки и те вземат съответни мерки за възпрепятстване започването на нови операции от предприятието на тяхна територия, съгласно правото на установяване или на свободното предоставяне на услуги. Компетентните органи на държавата-членка по произход, съвместно с тези органи, вземат всички необходими мерки за защита на интересите на застрахованите лица, и по-специално ограничават свободното разпореждане с неговите активи съгласно член 20, параграфи 1 и 2, втора алинея, или параграф 3, втора алинея.

2. Всяко решение за отнемане на разрешително се обосновава с точните мотиви и се съобщава на съответното предприятие.“

Член 15

▼M6

1. Държавите-членки изискват от всяко физическо или юридическо лице или такива лица, действащи съгласувано, наричани по-долу „предложил приобретател“, които са взели решение или да придобият, пряко или непряко, квалифицирано участие в застрахователно предприятие, или пряко или непряко да увеличат

▼M6

такова квалифицирано участие, в резултат на което делът на правата на глас или капиталът, който държат, би достигнал или надвишил 20, 30 или 50 %, или застрахователното предприятие би станало тяхно дъщерно предприятие, наричано по-долу „предложено придобиване“, първо да нотифицират писмено -компетентните органи на застрахователното предприятие, в което те се стремят да придобият квалифицирано участие или да увеличат подобно квалифицирано участие, относно размера на предвиденото участие и относно съответната информация, посочена в член 15б, параграф 4. Държавите-членки не са длъжни да прилагат прага от 30 % в случаите, в които съгласно член 9, параграф 3, буква а) от Директива 2004/109/ЕО прилагат праг от една трета.

_____

2. Държавите-членки изискват от всяко физическо или юридическо лице, което е взело решение да се разпореди, пряко или непряко, с квалифицираното си участие в застрахователно предприятие, първо да нотифицира писмено компетентните органи на държавата-членка по произход, като посочи размера на предвиденото участие. Такова лице следва също да нотифицира компетентните органи, ако е взело решение да намали квалифицираното си участие, така че делът на правата на глас или притежавания капитала би спаднал под 20, 30 или 50 % или така че застрахователното предприятие би престанало да бъде негово дъщерно предприятие. Държавите-членки не са длъжни да прилагат прага от 30 % в случаите, когато съгласно член 9, параграф 3, буква а) от Директива 2004/109/ЕО прилагат праг от една трета.

▼B

3. Когато узнаят за тях, застрахователните предприятия информират компетентните органи на своята държава-членка по произход за всяко придобиване или разпореждане с участия в техния капитал, които предизвикват надвишаване или спадане под границата, посочена в параграфи 1 и 2.

Те също така, поне веднъж годишно, ги информират за имената на акционери и членове, притежаващи квалифицирани участия и размера на такива участия, както е показано, например, в информацията, получавана на общите годишни събрания на акционерите или членовете или в резултат на спазването на правилата, отнасящи се до дружествата, регистрирани на фондовата борса.

4. Държавите-членки изискват, когато упражняваното от посочените в параграф 1 лица влияние би могло да окаже въздействие срещу разумното и стабилно управление на застрахователно предприятие, компетентните органи на държавата-членка по произход да вземат необходимите мерки за прекратяване на тази ситуация. Подобни мерки могат да представляват, например, съдебно разпореждане, санкции срещу управители и ръководители или преустановяване на правото за гласуване, произтичащо от акциите, държани от съответните акционери или членове.

Подобни мерки се прилагат към физически или юридически лица, които не изпълняват задължението за предоставяне на предварителна информация, наложено в параграф 1. Ако едно участие бъде придобито въпреки възражението на компетентните органи, държавите-членки, независимо от всякакви други санкции, които ще бъдат приети, разпорежда или преустановяване на съответните права за гласуване или анулиране на дадените гласове или възможност за тяхното анулиране.

▼M6

Член 15а

1. Компетентните органи изпращат, своевременно и във всички случаи в рамките на два работни дни след получаване на нотификацията, предвидена в член 15, параграф 1, както и след евентуално

▼M6

последващо получаване на информацията, посочена в параграф 2 от настоящия член, писмено потвърждение за получаването до предложилия приобретател.

Компетентните органи разполагат с максимален срок шестдесет работни дни от датата на писменото потвърждение за получаване на нотификацията и на всички документи, които държавата-членка изисква да се прилагат към нотификацията въз основа на списъка, посочен в член 15б, параграф 4, наричан по-долу „срок за извършване на оценка“, за да извършат оценката, предвидена в член 15б, параграф 1, наричана по-долу „оценка“.

Компетентните органи информират предложилия приобретател за датата, на която изтича срокът за извършване на оценка, при потвърждаване на получаването на нотификацията.

2. Компетентните органи могат, по време на срока за извършване на оценка, ако е необходимо, но не по-късно от петдесетия работен ден от срока за извършване на оценка, да отправят искане за допълнителна информация, която е необходима за приключване на оценката. Това искане се отправя в писмена форма и уточнява необходимата допълнителна информация.

За периода между датата на искане на информация от страна на компетентните органи и датата на получаване на отговор от предложилия приобретател срокът за извършване на оценка се прекъсва. Това прекъсване не може да надвишава двадесет работни дни. Всяко допълнително искане от страна на компетентните органи за допълване или изясняване на информацията се отправя по преценка на компетентните органи, но то не може да води до прекъсване на срока за извършване на оценка.

3. Компетентните органи могат да удължат прекъсването, посочено в параграф 2, втора алинея, най-много до тридесет работни дни, ако предложилият приобретател:

а) се намира или е регулиран извън Общността; или

б) е физическо или юридическо лице, което не подлежи на надзор съгласно настоящата директива, Директива 85/611/ЕИО ([1]), Директива 2002/83/ЕО ([2]), Директива 2004/39/ЕО, Директива 2005/68/ЕО ([3]) или Директива 2006/48/ЕО ([4]).

4. Ако след извършване на оценката компетентните органи решат да се противопоставят на предложението за придобиване, те уведомяват предложилия приобретател в писмена форма, като представят мотивите за решението, в рамките на два работни дни, като не излизат извън рамките на срока за извършване на оценка. При спазване на разпоредбите на националното законодателство, по искане на предложилия приобретател може да бъде публично оповестено подходящо изложение на мотивите за решението. Това не възпрепятства държавите-членки да разрешат на компетентните органи да извършат подобно публично оповестяване, без това да е поискано от предложилия приобретател.

([1]) Директива 85/611/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 г. за координиране на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърляеми ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 375, 31.12.1985 г., стр. 3). Директива, последно изменена с Директива 2005/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 79, 24.3.2005 г., стр. 9).

([2]) Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. относно животозастраховането (ОВ L 345, 19.12.2002 г., стр. 1). Директива, последно изменена с Директива 2007/44/ЕО.

([3]) Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2005 г. относно презастраховането (ОВ L 323, 9.12.2005 г., стр. 1). Директива, изменена с Директива 2007/44/ЕО.

([4]) Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции (преработена) (ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1). Директива, последно изменена с Директива 2007/44/ЕО.

▼M6

5. Ако компетентните органи не се противопоставят в писмена форма на предложението за придобиване в рамките на срока за извършване на оценката, предложеното придобиване се смята за одобрено.

6. Компетентните органи могат да определят максимален срок за сключване на предложеното придобиване и по целесъобразност да го удължат.

7. Държавите-членки не могат да налагат изисквания, по-строги от определените в настоящата директива, за нотификация и одобрение от компетентните органи на преки или непреки придобивания на права на глас или на капитал.

Член 15б

1. При оценяване на нотификацията, предвидена в член 15, параграф 1, и на информацията, посочена в член 15а, параграф 2, компетентните органи, с оглед гарантиране на стабилно и разумно управление на застрахователното предприятие, в което се предлага придобиване, и като отчитат възможното въздействие на предложилия приобретател върху застрахователното предприятие, преценяват доколко предложилият приобретател е подходящ, както и финансовата стабилност на предложеното придобиване съгласно всеки един от следните критерии:

а) репутацията на предложилия приобретател;

б) репутацията и опитът на всяко лице, което ще ръководи дейността на застрахователното предприятие в резултат на предложеното придобиване;

в) финансовата стабилност на предложилия приобретател, по-специално във връзка с вида дейност, която се провежда или предвижда в застрахователното предприятие, в което се предлага придобиване;

г) дали застрахователното предприятие ще бъде в състояние да спазва и да продължава да спазва пруденциалните изисквания, които се основават на настоящата директива и, където е приложимо, на други директиви, по-специално директиви 73/239/ЕИО, 98/78/ЕО ([1]), 2002/13/ЕО ([2]) и 2002/87/ЕО ([3]), и по-специално дали групата, от която то ще стане част, има структура, която позволява упражняване на ефективен надзор, ефективен обмен на информация между компетентните органи и разпределяне на отговорностите между компетентните органи;

д) дали съществуват разумни основания за подозрение, че във връзка с предложеното придобиване се извършва, било е извършено или е имало опит за извършване на пране на пари или финансиране на тероризма по смисъла на член 1 от Директива 2005/60/ЕО ([4]) или че осъществяването на предложеното придобиване би увеличило риска от това.

([1]) Директива 98/78/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 1998 г. относно допълнителния надзор върху застрахователни предприятия, които са част от застрахователна или презастрахователна група (ОВ L 330, 5.12.1998 г., стр. 1). Директива последно изменена с Директива 2005/68/ЕО.

([2]) Директива 2002/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 март 2002 г. за изменение на Директива 73/239/ЕИО на Съвета по отношение на изискванията за границите на платежоспособност на дружества, които не извършват животозастраховане (ОВ L 77, 20.3.2002 г., стр. 17).

([3]) Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници към един финансов конгломерат (ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1). Директива, изменена с Директива 2005/1/ЕО.

([4]) Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври относно предотвратяването на използването на финансовата система за целите на прането на пари и финансиране на тероризма (ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15).

▼M6

2. Компетентните органи могат да се противопоставят на предложеното придобиване само ако са налице сериозни основания за това съгласно критериите, посочени в параграф 1, или ако предоставената от предложилия приобретател информация е непълна.

3. Държавите-членки не могат да налагат предварителни условия във връзка с размера на участие, което следва да бъде придобито, нито да разрешават на компетентните си органи да разглеждат предложеното придобиване от позицията на икономическите нужди на пазара.

4. Държавите-членки оповестяват списък с информацията, която е необходима за извършване на оценката и която следва да бъде предоставена на компетентните органи при изпращане на нотификацията, посочена по член 15, параграф 1. Необходимата информация следва да съответства и да бъде приспособена към естеството на предложилия приобретател и предложеното придобиване. Държавите-членки не могат да изискват информация, която не е от значение за извършване на предварителна оценка.

5. Независимо от разпоредбите на член 15а, параграфи 1, 2 и 3, когато на компетентния орган са изпратени нотификации за две или повече предложения за придобиване или увеличаване на квалифицираното участие в едно и също застрахователно предприятие, този орган третира предложилите приобретатели по недискриминационен начин.

Член 15в

1. Съответните компетентни органи работят в тясно сътрудничество помежду си при осъществяване на оценката, ако предложилият приобретател е едно от следните:

а) кредитна институция, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или управляващо дружество по смисъла на член 1а, точка 2 от Директива 85/611/ЕИО, наричано по-долу „управляващо дружество ПКИПЦК“, одобрено в друга държава-членка или в сектор, различен от този, в който се предлага придобиването;

б) предприятие майка на кредитна институция, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или управляващо дружество ПКИПЦК, одобрени в друга държава-членка или в сектор, различен от този, в който се предлага придобиването; или

в) физическо или юридическо лице, контролиращо кредитна институция, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или управляващо дружество ПКИПЦК, одобрени в друга държава-членка или в сектор, различен от този, в който се предлага придобиването.

2. Компетентните органи си предоставят без необосновано забавяне всякаква информация, която е съществена или от значение за оценката. В тази връзка компетентните органи обменят помежду си при поискване всякаква информация, която е от значение, и по своя собствена инициатива съобщават цялата съществена информация. В решението на компетентния орган, одобрил застрахователното предприятие, за което е направено предложението за придобиване, се посочват всички становища или резерви, изразени от страна на компетентния орган, който отговаря за предложилия приобретател.

▼B

Член 16

1. Държавите-членки предвиждат всички лица, които работят или са работили за компетентните органи, както и одитори и експерти, действащи от името на компетентните органи, да се обвържат със задължението за запазване на професионална тайна. Това означава, че никаква конфиденциална информация, която могат да получат по време на изпълнението на своите задължения, не може да бъде разкривана пред никакви лица или органи, освен в обобщена или сбита форма така че да не може да бъде идентифицирано отделно застрахователно предприятие, без да се засягат случаите, предмет на наказателното право.

Независимо от това, когато застрахователно предприятие бъде обявено в несъстоятелност или бъде принудително ликвидирано, поверителна информация, незасягаща трети страни, участващи в опити за спасяване на предприятието, може да бъде разкривана в производства по граждански или търговски дела.

2. Параграф 1 не възпрепятства компетентните органи на различни държави-членки да обменят информация в съответствие с директивите, приложими към застрахователните предприятия. Такава информация се урежда от условията за професионална тайна, посочени в параграф 1.

▼M2

3. Държавите-членки могат да сключват споразумения за сътрудничество, предвиждащи обмен на информация с компетентните органи на трети страни или с органи или институции на трети страни, както са дефинирани в параграфи 5 и 5а, само ако разкритата информация е предмет на гаранции за опазване на служебната тайна, поне равностойни на онези, посочени в настоящия член. Такъв обмен на информация трябва да бъде предназначен за изпълнението на задачата по надзора на посочените органи или институции.

Когато информацията произхожда от друга държава-членка, тя не може да бъде оповестена без изричното съгласие на компетентните органи, които са я разкрили и, когато е уместно, единствено за целите, за които тези органи са дали съгласието си.

▼M5

4. Компетентните власти, които получават поверителна информация съгласно параграфи 1 или 2, могат да я използват само при изпълнението на задълженията си:

— за да проверят дали условията, които регулират започването на презастрахователна дейност, са изпълнени, както и да улеснят надзора върху тази дейност, особено по отношение на надзора върху застрахователните резерви, границите на платежоспособност, административните и счетоводните процедури, както и механизмите за вътрешен контрол,

— за да налагат наказания,

— в административни обжалвания срещу решения на компетентните власти, или

— в съдебни производства, които са започнали съгласно член 53 или специални разпоредби, предвидени в настоящата директива и други директиви, приети в областта на застрахователните и презастрахователните предприятия.

5. Параграфи 1 и 4 не изключват обмен на информация в държава-членка, когато има две или повече компетентни власти в тази държава-членка, или между държавите-членки, между компетентните власти и:

— властите, отговорни за официалния надзор върху кредитни институции и други финансови организации, както и властите, отговорни за надзора върху финансови пазари,

▼M5

— органите, участващи в ликвидацията и несъстоятелността на застрахователни и презастрахователни предприятия, както и в други подобни процедури, и

— лицата, отговорни за извършването на законоустановени проверки на счетоводните отчети на застрахователни предприятия, презастрахователни предприятия и други финансови институции,

при изпълнението на техните надзорни функции и при разкриването на информация, необходима за изпълнението на техните задължения, пред органи, които администрират принудителни ликвидационни производства или гаранционни механизми. Информацията, получена от тези власти, органи и лица, е предмет на задължението за професионална тайна, определено в параграф 1.

5а. Независимо от параграфи от 1 до 4 държавите-членки могат да разрешават обмен на информация между компетентните власти и:

— властите, отговорни за надзора върху органите, участващи в ликвидацията и несъстоятелността на застрахователни или презастрахователни предприятия, както и в други подобни процедури, или

— властите, отговорни за надзора върху лицата, натоварени с извършването на законоустановени проверки на счетоводните отчети на застрахователни предприятия, презастрахователни предприятия, кредитни институции, инвестиционни посредници и други финансови институции, или

— независими актюери на застрахователни предприятия или презастрахователни предприятия, които извършват законоустановен надзор върху тези предприятия, и органите, отговорни за надзора върху тези актюери.

Държавите-членки, които се възползват от предвидената в първата алинея възможност, изискват да бъдат спазени поне следните условия:

— тази информация е за целите на извършването на законоустановения надзор, посочен в първата алинея;

— информацията, получена в този контекст, е предмет на определените в параграф 1 условия за спазване на професионална тайна;

— когато информацията е с произход от друга държава-членка, тя не може да бъде разкривана без изричното съгласие на компетентните власти, които са я разкрили, и когато е уместно, се разкрива единствено за целите, за които тези власти са дали съгласието си.

Държавите-членки съобщават на Комисията и на другите държави-членки наименованията на властите, лицата и органите, които могат да получават информация съгласно настоящия параграф.

▼M1

5б. Независимо от разпоредбите на параграфи от 1 до 4, с оглед засилване на стабилността, включително и целостта на финансовата система, държавите-членки могат да разрешат обмена на информация между компетентните органи и институциите или органите, отговарящи съгласно закона за разкриване и разследване на нарушенията в областта на дружественото право.

Държавите-членки, които използват възможността, предвидена в първата алинея, изискват да бъдат изпълнени най-малко следните условия:

— информацията е предназначена за изпълнение на задачата, посочена в първата алинея,

▼M1

— информацията, получена в този контекст, подлежи на изискванията за спазване на професионална тайна, посочени в параграф 1,

— когато информацията произхожда от друга държава-членка, тя не се оповестява без изричното съгласие на компетентните органи, които са я оповестили и когато е целесъобразно, единствено за целите, за които тези органи са дали съгласието си.

Когато в дадена държава-членка органите или структурите, посочени в първата алинея, изпълняват задачата си за разкриване или разследване с помощта на лица, с оглед на тяхната специфична компетентност, назначени за тази цел и които не са заети в публичния сектор, възможността за обмен на информация, предвидена в първата алинея, може да бъде разширена, като обхване такива лица при условията, предвидени във втората алинея.

За да приложат последното тире от втората алинея, органите или структурите, посочени в първата алинея, съобщават на компетентните органи, които са оповестили информацията, имената и точните отговорности на лицата, до които трябва да се изпрати.

Държавите-членки съобщават на Комисията и на другите държави-членки имената на органите или институциите, които могат да получат информацията съгласно този параграф.

Преди 31 декември 2000 г. Комисията изготвя доклад за прилагането на разпоредбите на този параграф.

▼M3

5в. Настоящият член не е пречка един компетентен орган да предаде:

— на централните банки и на другите структури сходно предназначение като парични институции,

— когато има такива, на други публични институции, натоварени с надзора на платежните системи,

сведенията, предназначени за изпълнението на тяхната мисия, нито тези органи или структури да предадат на компетентните органи сведенията, които са им необходими за нуждите на параграф 4. Сведенията, получени по този начин, са подчинени на правилата на професионалната тайна, наложени от настоящия член.

▼B

6. Освен това, независимо от параграфи 1 и 4, държавите-членки, съгласно законовите разпоредби, разрешават оповестяването на определена информация пред други отдели на тяхната централна администрация, отговорни за законодателството по надзора на кредитните институции, финансовите институции, инвестиционните услуги и застрахователните дружества и пред инспектори, действащи от името на тези отдели.

Въпреки това, такива разкрития могат да се правят единствено, когато е необходимо, от съображения за финансов контрол.

Държавите-членки, въпреки това, предвиждат информацията, получена съгласно параграфи 2 и 5, както и придобитата посредством проверка на място, посочена в член 14 от Директива 73/239/ЕИО, да не може изобщо да бъде разкривана в случаите, посочени в настоящия параграф, освен с изричното съгласие на компетентните органи, които са разкрили информацията или компетентните органи на държавата-членка, в която е била извършена проверката на място.

▼M1

Член 16а

1. Държавите-членки предвиждат най-малкото, че:

▼M1

а) Всяко лице, което е получило разрешение по смисъла на Директива 84/253/ЕИО ([1]), изпълняващо във финансово предприятие задачата, описана в член 51 от Директива 78/660/ЕИО ([2]), член 37 от Директива 83/349/ЕИО или член 31 от Директива 85/611/ЕИО или някоя друга законово определена задача, е задължено да докладва незабавно на компетентните органи всеки факт или решение във връзка с това предприятие, които са му станали известни при изпълнението на тази задача, които е вероятно да:

— представляват съществено нарушение на законовите, подзаконовите или административните разпоредби, които предвиждат условията, регулиращи издаването на разрешителни или които специално уреждат изпълнението на дейностите на финансовите предприятия, или

— засягат непрекъснатото функциониране на финансовото предприятие, или

— водят до отказ за заверка на счетоводните отчети или до изразяване на съмнения;

б) че лицето е длъжно да докладва всякакви факти и решения, които му станат известни по време на изпълнението на задачата, както е описано в буква а) в предприятие, което има тесни връзки в резултат на взаимоотношение на контрол с финансовото предприятие, в рамките на което то изпълнява горепосочената задача.

2. Добросъвестното оповестяване на компетентните институции от страна на лицата, които са получили разрешително по смисъла на Директива 84/253/ЕИО на всеки факт или решение, посочени в параграф 1, не представлява нарушение на някое ограничение за оповестяването на информация, наложено с договор или по силата на някоя законова, подзаконова или административна разпоредба и няма да води до каквато и да е отговорност за такива лица.

▼B

Глава 2

Член 17

Член 15 от Директива 73/239/ЕИО се заменя със следното:

„Член 15

1. Държавата-членка по произход изисква от всяко застрахователно предприятие да осигури достатъчно технически резерви по отношение на цялостната си дейност.

Размерът на такива резерви се определя в съответствие с правилата, посочени в Директива 91/674/ЕИО.

2. Държавата-членка по произход изисква от всяко застрахователно предприятие да покрие техническите резерви по отношение на цялостната си дейност чрез съпоставими активи в съответствие с член 6 от Директива 88/357/ЕИО. По отношение на рискове, разположени в Европейската общност, тези активи трябва да се намират в Общността. Държавите-членки не изискват от застрахователните предприятия да локализират активите си в определена държава-членка. Държавата-членка по произход може обаче да позволи либерализиране на правилата за локализиране на активи.

([1]) ОВ L 126, 12.5.1984 г., стр. 20.
([2]) ОВ L 222, 14.8.1978 г., стр. 11. Директива, последно изменена с Директива 90/605/ЕИО (ОВ L 317, 16.11.1990 г., стр. 60).

▼B

3. Ако държавата-членка по произход позволи покриване на техническите резерви от вземания от презастрахователи, тя трябва да определи позволения процент. В такива случаи тя не може да уточнява локализирането на активите, представляващи такива вземания.“

Член 18

Член 15а от Директива 72/239/ЕИО се заменя със следното:

„Член 15а

1. Държавите-членки изискват от всички застрахователни предприятия с главно управление на техни територии, които застраховат рискове, включени в клас 14, точка А от приложението (наричано по-долу „кредитно застраховане“) да формират резерв за изравняване за целите на компенсирането на всякакъв технически дефицит или иск над средния запас, възникващ в този клас в края на всяка финансова година.

2. Резервът за изравняване се изчислява съгласно правилата, определени от държавата-членка по произход съгласно един от петте метода, определени в точка Г от приложението, които се считат за еквивалентни.

3. До сумата, изчислена съгласно методите, определени в точка Г от приложението, резервът за изравняване не се взема предвид за целите на изчисляване на границата на платежоспособност.

4. Държавите-членки могат да освободят застрахователните предприятия с главно управление на тяхна територия от задължението да формират резерви за изравняване за дейността по кредитно застраховане, когато премиите или вноските, които се получават по кредитни застраховки, са по-малко от 4 % от общите премии или вноски, получаеми от тях и по-малко от 2 500 000 ECU.“

Член 19

Член 23 от Директива 88/357/ЕИО се отменя с настоящото.

Член 20

Активите, покриващи техническите резерви, отчитат вида дейност, извършвана от предприятие по начин, гарантиращ сигурността, доходността и продаваемостта на неговите инвестиции, диверсификацията и достатъчното разпространение на които се осигуряват от предприятието.

Член 21

▼M5

1. Държавата-членка по произход може да не разреши на застрахователните предприятия да осигуряват покритие на техническите и изравнителните си резерви с активи, различни от тези в следните категории:

▼B

А. **Инвестиции**

а) дългови ценни книжа, облигации и други инструменти на паричния и капиталовия пазар;

б) заеми;

в) дялове и други разнообразни доходоносни участия;

▼B

г) единици в предприятия за колективно инвестиране в прехвърляеми ценни книжа и други инвестиционни фондове;

д) земя, сгради и права върху недвижимо имущество;

Б. **Дългове и искове**

▼M5

е) задължения на презастрахователи, включително дялове на презастрахователи в техническите резерви, както и от носители със специална цел, посочени в член 46 от Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2005 г. относно презастраховането ([1]);

▼B

ж) депозити в и дългове, собственост на предприятия цеденти;

з) дългове, собственост на титуляри на полици и посредници, резултат от преки и презастрахователни операции;

и) искове, произтичащи от спасяване на имущество и суброгиране;

й) възстановяване на данъци;

к) искове срещу гаранционни фондове;

В. **Други**

л) дълготрайни материални активи, различни от земя и сгради, оценени на база благоразумна амортизация;

м) парични средства в банка или налични, депозити в кредитни институции всякакви други органи, упълномощени да получават депозити;

н) отложени разходи за придобиване;

о) натрупани лихви и наеми, други натрупани приходи и предварителни плащания.

В случая на сдружение на застрахователи, познат като „Лойд'с“, категориите активи включват също гаранции и акредитиви, издадени от кредитни институции по смисъла на Директива 77/780/ЕИО ([2]) или от застрахователни предприятия, заедно с доказуеми суми, резултат от животозастрахователни полици, до степента, в която представляват фондове, принадлежащи на членове.

▼M5

Включването на който и да е актив или категория активи, изброени в първата алинея, не означава, че тези активи следва автоматично да бъдат приети като покритие на техническите резерви. Държавата-членка по произход установява по-подробни правила, които определят условията за използване на допустими активи.

▼B

При определянето и прилагането на правилата, които определя, държавата-членка по произход осигурява, по-специално, съблюдаване на следните принципи:

i) активи, покриващи техническите резерви, се оценяват нетно от всякакви дългове, произтичащи от тяхното придобиване;

ii) всички активи трябва да се оценяват на благоразумна база като се допуска рискът за всякакви суми да не бъде реализуем. По-специално, дълготрайни материални активи, различни от земя и сгради, могат да се приемат за покритие на технически резерви, само ако се оценяват на база благоразумна амортизация;

([1]) ОВ L 323, 9.12.2005 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 322, 17.12.1977 г., стр. 30. Директива, последно изменена с Директива 89/646/ЕИО (ОВ L 386, 30.12.1989 г., стр. 1).

▼B

iii) заеми, независимо дали към предприятия, държавни органи или международни организации, към местни или регионални структури или към физически лица, могат да се приемат като покритие на техническите резерви, само ако съществуват достатъчни гаранции за тяхната сигурност, било на база статута на заемополучателя, ипотеки, банкови гаранции или гаранции, дадени от застрахователни предприятия или други форми на обезпечение;

iv) дериватни инструменти като опции, фючърси и суапове във връзка с активи, покриващи технически резерви, могат да се използват, доколкото те допринасят за намаляване на инвестиционния риск или улесняват ефективното управление на портфейла. Те трябва да се оценяват на благоразумна основа и могат да се вземат предвид при оценката на основните активи;

v) прехвърляеми ценни книжа, които не се търгуват на регулиран пазар, могат да се приемат за покритие на технически резерви, само ако могат да се реализират краткосрочно;

vi) дългове, собственост на или искове срещу трети страни могат да се приемат за покритие на технически резерви само след приспадане на всички суми, дължими на същата трета страна;

vii) стойността на всякакви дългове и искове, приети за покритие на технически резерви, трябва да се изчисляват на благоразумна основа, с надлежно осигуряване на рисковете по всякакви суми, които са нереализуеми. В частност дългове на титуляри на полици и посредници, произтичащи от застрахователни и презастрахователни операции, могат да се приемат само доколкото са били просрочени за не повече от три месеца;

viii) когато държаните активи включват инвестиция в дъщерно предприятие, което управлява всички или част от инвестициите на предприятието за негова сметка, държавата-членка по произход трябва, при прилагането на правилата и принципите, залегнали в настоящия член, да има предвид основните активи, държани от дъщерното предприятие; държавата-членка по произход може да третира активите на други дъщерни предприятия по същия начин;

ix) отложените разходи за придобиване могат да се приемат за покритие на технически резерви само до степента, в която това отговаря на изчисленията на техническите резерви за неизплатени премии.

2. Независимо от параграф 1, при изключителни обстоятелства и по искане на застрахователното предприятие държавата-членка по произход може, временно и след добре мотивирано решение, да приеме други категории активи за покритие на техническите резерви при условията на член 20.

Член 22

▼M5

1. По отношение на активите, които покриват техническите резерви и изравнителните резерви, държавата-членка по произход изисква от всяко застрахователно предприятие да не инвестира над:

▼B

а) 10 % от общите си брутни технически резерви в парцел земя или сграда, или повече парцели земя или сгради в достатъчна близост един до друг, за да бъдат ефективно считани за една инвестиция;

б) 5 % от общите си брутни технически резерви в акции и други търгуеми ценни книжа, третирани като акции, облигации,

▼B

дългови ценни книжа и други инструменти на паричния или капиталов пазар от същото предприятие, или в заеми, дадени на същия заемополучател, взети заедно, като заемите са заеми, различни от дадените на държава, регионални или местни органи или на международна организация, на които една или повече държави-членки са членове. Тази граница може да се увеличи до 10 %, ако предприятието не инвестира повече от 40 % от брутните си технически резерви в заемите или ценните книжа на емитиращи институции или заемополучатели, във всеки от които то инвестира повече от 5 % от активите си;

в) 5 % от общите си брутни технически резерви в негарантирани заеми, включително 1 % за всеки негарантиран заем, различен от заем, отпуснат на кредитни институции, застрахователно предприятие — доколкото позволява член 8 от Директива 73/239/ЕИО — и инвестиционни дружества, установени в държавата-членка;

г) 3 % от общите си брутни технически резерви под формата на налични пари в брой;

д) 10 % от общите си брутни технически резерви в акции, други ценни книжа, разглеждани като акции и дългови ценни книжа, които не са търгувани на регулиран пазар.

2. Отсъствието на граница в параграф 1 за инвестиции в определена категория не предполага, че активите в тази категория трябва да се приемат за покритие на технически резерви без ограничение. Държавата-членка по произход определя по-подробни правила, установяващи условията за използване на приемливи активи. В частност, тя осигурява, при определянето и прилагането на тези правила, спазването на следните принципи:

i) активите, покриващи технически резерви, трябва да бъдат диверсифицирани и разпределени по начин, който гарантира, че не съществува прекомерна зависимост, на която и да е конкретна категория активи, инвестиционен пазар или инвестиция;

ii) инвестиция в конкретен вид актив, показващ високо ниво на риск, било поради характера на актива или качеството на емитента, трябва да бъде ограничена до разумни нива;

iii) ограниченията за конкретни категории активи трябва да вземат предвид третирането на презастраховането при изчисляване на техническите резерви;

iv) когато държаните активи включват инвестиция в дъщерно предприятие, което управлява всички или поотделно инвестициите на дружеството от негово име, държавата-членка по произход трябва, при прилагането на правилата и принципите, посочени в настоящия член, да има предвид основните активи, държани от дъщерно предприятие; държавата-членка по произход може да третира активите на други дъщерни предприятия по същия начин;

v) процентът на активите, покриващи техническите резерви, предмет на неликвидни инвестиции, трябва да се поддържат на разумно ниво;

vi) когато държаните активи включват заеми или дългови ценни книжа, емитирани от определени кредитни институции, държавата-членка по произход може, при прилагането на правилата и принципите, залегнали в настоящия член, да вземе предвид основните активи, държани от такива кредитни институции. Това третиране може да се прилага само когато седалището на кредитната институция е в държава-членка, и е изключителна собственост на тази държава-членка, и/или на местните органи и стопанската ѝ дейност, съгласно нейния учредителен договор и устав, се състои от предоставяне, посредством нейн посредник, на заеми на или гарантирани от

▼B

държавата или местните органи или заеми на органи, тясно свързани с държавата или с местните органи.

3. В контекста на подробните правила, определящи условията за използване на приемливи активи, държавата-членка третира по-ограничително:

— всеки заем, непридружен от банкова гаранция, гаранция, издадена от застрахователно предприятие, ипотека или всякаква друга форма на гаранция, в сравнение със заеми, придружени от такава допълнителна гаранция,

— ПКИПЦК, некоординирани по смисъла на Директива 85/611/ЕИО ([1]) и други инвестиционни фондове, в сравнение с ПКИПЦК, координирани по смисъла на тази директива,

— ценни книжа, които не се търгуват на регулиран пазар, в сравнение с тези, които се търгуват,

— облигации, дългови ценни книжа и други парични и капиталови пазарни инструменти, неемитирани от държави, местни или регионални органи или предприятия, принадлежащи на зона А, както е определено в Директива 89/647/ЕИО ([2]), или чиито емитенти са международни организации, сред членовете на които няма поне една държава-членка на Общността, в сравнение със същите финансови инструменти, издадени от такива органи.

4. Държавите-членки могат да увеличат границата, определена в параграф 1, буква б), до 40 %, в случай на определени дългови ценни книжа, когато те са емитирани от кредитна институция, чието седалище е в държава-членка и подлежи по закон на специален официален надзор, целящ да защити титулярите на тези дългови ценни книжа. В частност, суми произтичащи от емитирането на такива дългови ценни книжа, трябва да бъдат инвестирани съгласно закона в активи, които през целия срок на валидност на дълговите ценни книжа, са достатъчни за покриване на искове, произтичащи от дълговите ценни книжа и които, в случай на неуспех на емитирането, ще бъдат използвани приоритетно за възстановяване на капитала и изплащане на натрупани лихви.

5. Държавите-членки не изискват от застрахователните предприятия да инвестират в конкретни категории активи.

6. Независимо от параграф 1, при изключителни обстоятелства и по молба на застрахователно предприятие държавата-членка по произход може, временно и след надлежно мотивирано решение, да позволи изключения от правилата, посочени в параграф 1, букви от а) до д), при условията на член 20.

Член 23

Точки 8 и 9 от приложение I към Директива 88/357/ЕИО се заменят със следното:

„8. Застрахователните предприятия могат да държат несъпоставими активи за покриване на сума, ненадвишаваща 20 % от техните задължения в конкретна валута.

9. Държава-членка може да предвиди, когато съгласно предишните процедури едно задължение трябва да бъде покрито от активи, изразени във валутата на държава-членка, това изискване да се счита също за удовлетворено, когато активите са изразени в екю.“

([1]) ОВ L 375, 31.12.1985 г., стр. 3. Директива, изменена с Директива 88/220/ЕИО (ОВ L 100, 19.4.1988 г.1 стр. 31).
([2]) ОВ L 386, 30.12.1989 г., стр. 14.

▼B

Член 24

Член 16, параграф 1 от Директива 73/239/ЕИО се заменя със следното:

„1. Държавата-членка по произход изисква от всяко застрахователно предприятие да установи достатъчна граница на платежоспособност по отношение на цялостната си дейност.

Границата на платежоспособност съответства на активите на предприятието, освободени от предвидими пасиви, без нематериалните компоненти. В частност се включва следното:

— платеният акционерен капитал или, в случай на взаимозастрахователно предприятие, ефективният първоначален фонд плюс всички сметки на членове, които отговарят на следните критерии:

а) учредителният договор и уставът трябва да постановяват, че плащанията могат да се извършват от тези сметки на членове единствено доколкото това не предизвиква спадане на границата на платежоспособност под изискуемото ниво или, след прекратяване на предприятието, ако всички останали дългове на предприятието са били уредени;

б) учредителният договор и уставът трябва да постановяват, по отношение на всякакви такива плащания по причини, различни от индивидуално прекратяване на членство, че компетентните органи трябва да бъдат уведомени най-малко един месец предварително и могат да забранят плащането в рамките на този период; и

в) съответните разпоредби на учредителния договор и уставът могат да бъдат изменяни, само след като компетентните органи са декларирали, че нямат възражения срещу изменението, без да се засягат критериите, посочени в букви а) и б),

— половината от неплатения акционерен капитал или първоначален фонд, след като платената част възлиза на 25 % от този акционерен капитал или фонд,

— резерви (законови резерви и свободни резерви), несъответстващи на основните пасиви,

— всяка пренесена печалба,

— в случай на взаимоспомагателно дружество или на дружество от взаимоспомагателен вид с различни вноски, всяка претенция, която то има срещу членовете си във вид на покана за допълнителни вноски, в рамките на финансовата година, до половината от разликата между максималните вноски и реално платените вноски и до 50 % от границата,

— по молба на и при привеждане на доказателство от страна на застрахователното предприятие, всякакви скрити резерви, произтичащи от оценка под реалната цена на активите, доколкото тези скрити резерви не са от изключителен характер,

— кумулативен преференциален акционерен капитал и подчинен заемен капитал могат да бъдат включвани, но ако това се прави, само до 50 % от границата, от който не повече от 25 % се състои от подчинени заеми с фиксиран падеж, или кумулативен преференциален акционерен капитал с фиксиран срок, ако са спазени следните минимални условия:

а) в случай на несъстоятелност или ликвидация на застрахователното предприятие трябва да съществуват обвързващи споразумения, съгласно които подчиненият заемен капитал или преференциалният акционерен капи-

▼B

тал се подрежда след вземанията на всички останали кредитори и не изплаща обратно, докато всички останали дългове, неуредени за момента, не бъдат изплатени.

Подчиненият заемен капитал трябва да отговаря на следните допълнителни условия:

б) само напълно изплатени фондове могат са бъдат вземани предвид;

в) за заеми с фиксиран падеж, първоначалният падеж трябва да бъде най-малко пет години. Не по-късно от една година преди датата на изплащане, застрахователното предприятие трябва да предаде на компетентните органи за одобрение план, показващ как границата на платежоспособност ще бъде поддържана или доведена до изискуемото ниво при падежа, освен ако степента, до която заемът може да се подреди като елемент на границата на платежоспособност постепенно не намалява поне през последните пет години преди датата на изплащане. Компетентните органи могат да разрешат предварителното изплащане на такива заеми, при условие че емитиращото застрахователно предприятие е подало искане и границата му на платежоспособност следва да не пада под изискуемото ниво;

г) заеми без фиксиран падеж трябва да бъдат платими само след петгодишно уведомление, освен ако заемите вече не се считат за елемент на границата на платежоспособност или ако специално не се изисква предварителното съгласие на компетентните органи за предварително погасяване. В последния случай застрахователното предприятие трябва да уведоми компетентните органи най-малко шест месеца преди датата на предложеното погасяване като уточни действителната и изискуемата граница на платежоспособност както преди, така и след това погасяване. Компетентните органи разрешават изплащане, само ако границата на платежоспособност на застрахователното предприятие няма да падне под изискуемото ниво;

д) договорът за заем не трябва да включва клаузи, разпореждащи при определени обстоятелства, различни от ликвидацията на застрахователното предприятие, дългът да стане платим преди договорените дати за погасяване;

е) споразумението за заем може да бъде изменено, само след като компетентните органи са декларирали, че нямат възражения по отношение на изменението,

— ценни книжа без определена дата на падеж и други инструменти, отговарящи на следните условия, включително кумулативни преференциални акции, различни от споменатите в предходното тире, до 50 % от границата на цялостните подобни книжа и подчинения заемен капитал, посочен в предходното тире:

а) не могат да бъдат изплащани по инициатива на титуляра или без предварителното съгласие на компетентните органи;

б) договорът за емитиране трябва да дава възможност на застрахователното предприятие да отложи плащането на лихвите по заема;

в) предявените вземания на заемодателя към застрахователното предприятие трябва да се подреждат изцяло след тези на неподчинените кредитори;

▼B

г) документите, уреждащи емитирането на ценни книжа, трябва да осигуряват капацитет за поглъщане на загуби от дългове и неплатени лихви, като същевременно позволяват на застрахователното предприятие да продължи да извършва дейността си;

д) само изцяло платени суми се вземат под внимание.“

Член 25

Не по-късно от три години след датата на прилагане на настоящата директива, Комисията предава доклад на Застрахователния комитет относно необходимостта от по-нататъшно хармонизиране на границата на платежоспособност.

Член 26

Член 18, параграф 1 от Директива 73/239/ЕИО се заменя със следното:

„Член 18

1. Държавите-членки не предписват правила за избора на активите, за които не е необходимо да бъдат използвани като покритие на техническите резерви, посочени в член 15.

2. По силата на член 15, параграф 2, член 20, параграфи 1, 2, 3 и 5 и последната алинея от член 22, параграф 1, държавите-членки не ограничават свободното разпореждане с онези активи, били те движими или недвижими, които съставляват част от активите на застрахователни предприятия, получили разрешително.

3. Параграфи 1 и 2 не изключват мерки, които държавите-членки, защитавайки интересите на застрахованите лица, са в правото си да предприемат като собственици или членове или партньори на въпросното предприятие.“

Глава 3

Член 27

Член 7 параграф 1, буква е) от Директива 88/357/ЕИО се заменя със следното

„е) в случай на рисковете, посочени в член 5, буква г) от Директива 73/239/ЕИО, страните по договора могат да изберат което и да е право.“

Член 28

Държавата-членка, където е разположен рискът, не възпрепятства титуляра на полица да сключи договор със застрахователно предприятие, получило разрешително съгласно условията на член 6 от Директива 73/239/ЕИО, стига това да не противоречи на законовите разпоредби, защитаващи общия интерес в държавата-членка, където е разположен рискът.

Член 29

Държавите-членки не приемат разпоредби, изискващи предварителното одобрение или системното уведомяване за специалните и общи условия на полицата, ставките на премиите или формите и други печатни документи, които едно застрахователно предприятие

▼B

възнамерява да използва в сделките си с титулярите на полици. Те могат единствено да изискват несистемно уведомяване за тези условия на полицата и други документи за целите на проверката на съблюдаването на националните разпоредби, отнасящи се до застрахователните договори, и това изискване не може да представлява предварително условие за осъществяването на дейност от предприятие.

Държавите-членки не могат да поддържат или въвеждат предварително уведомяване или одобрение за предложени увеличения на ставките на премиите, освен като част от общите системи за контрол на цените.

Член 30

1. Член 8, параграф 4, буква б) от Директива 88/357/ЕИО се заличава. Следователно член 8, параграф 4, буква а) от настоящата директива се изменя както следва:

„а) Съгласно буква в) от посочения параграф, член 7, параграф 2, трета алинея се прилага, когато застрахователният договор предвижда покритие в две или повече държави-членки, поне в една от които застраховането е задължително.“

2. Освен ако друго не е предвидено, държава-членка, в която застраховането е задължително, може да изисква общите и специалните условия на задължителното застраховане да бъдат съобщени на компетентните ѝ органи преди използването му.

Член 31

1. Преди сключването на застрахователен договор застрахователното предприятие информира титуляра на полица за:

— приложимото право към договора, когато страните нямат свободен избор или факта, че страните са свободни да избират приложимото право и, в последния случай, правото, което застрахователят предлага да бъде избрано,

— разпоредбите за разглеждане на жалбите на титулярите на полици, касаещи договори, включително, когато е целесъобразно, съществуването на орган за разглеждане на жалбите, без да се засяга правото на титулярите на полици да инициират съдебно производство.

2. Задължението, посочено в параграф 1, се прилага само когато титулярът на полица е физическо лице.

3. Правилата за прилагане на настоящия член се определят в съответствие със законодателството на държавата-членка, където е разположен рискът.

ДЯЛ IV

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ПРАВОТО НА УСТАНОВЯВАНЕ И СВОБОДНОТО ПРЕДОСТАВЯНЕ НА УСЛУГИ

Член 32

Член 10 от Директива 73/239/ЕИО се заменя със следното:

„Член 10

1. Застрахователно предприятие, което възнамерява да установи клон на територията на друга държава-членка, уведомява компетентните органи на своята държава-членка по произход.

▼B

2. Държавите-членки изискват от всяко застрахователно предприятие, което възнамерява да установи клон на територията на друга държава-членка, да осигури следната информация, когато отправя уведомлението, предвидено в параграф 1:

а) държавата-членка, на чиято територия то възнамерява да установи клон;

б) схема на операции, определящи, *inter alia*, предвидените видове дейности, и структурната организация на клона;

в) адреса в държавата-членка на клона, от който могат да се получат документи и на който те могат да бъдат доставяни, като е договорено, че това е адресът, към който се препращат всякакви съобщения до упълномощения представител;

г) името на упълномощения представител на клона, който трябва да притежава достатъчни правомощия за обвързване на предприятието по отношение на трети страни и да го представлява по отношение на органите и съдилищата на държавата-членка на клона. Що се отнася до „Лойд'с“, в случай на съдебен спор в държавата-членка на клона, произтичащ от застрахователни задължения, застрахованите лица не трябва да бъдат третирани по-малко благоприятно, отколкото ако съдебният спор е бил започнат срещу дейност от конвенционален тип. Упълномощеният представител трябва, следователно, да притежава достатъчни правомощия, за да може срещу него да бъде образувано производство и трябва да е в състояние да обвърже въпросните застраховани лица на „Лойд'с“.

Когато предприятието възнамерява негов клон да покрива рискове в клас 10 от буква А от приложението, без да се включва задължението на превозвача, то трябва да представи декларация, че е станало член на националното бюро и на националния гаранционен фонд на държавата-членка на клона.

3. Освен ако компетентните органи на държавата-членка по произход нямат причини да се съмняват в адекватността на административната структура или финансовото състояние на застрахователното предприятие, или на добрата репутация и професионалната квалификация или опит на управителите или ръководителите, или на упълномощения представител, предвид планираните дейности, те в срок от три месеца след получаване на цялата информация, посочена в параграф 2, съобщават тази информация на компетентните органи на държавата-членка на клона и съответно уведомяват въпросното предприятие.

Компетентните органи на държавата-членка по произход също така удостоверяват, че застрахователното предприятие притежава минималната граница на платежоспособност, изчислена съгласно членове 16 и 17.

Когато компетентните органи на държавата-членка по произход откажат да съобщят информацията, посочена в параграф 2, на компетентните органи на държавата-членка на клона, те посочват причините за своя отказ на въпросното предприятие в срок от три месеца след получаването на въпросната информация. Този отказ или липса на отговор може да подлежи на обжалване пред съдилищата в държавата-членка по произход.

4. Преди клон на застрахователно предприятие да започне дейност, компетентните органи на държавата-членка на клона, в рамките на два месеца след получаване на информацията, посочена в параграф 3, информират компетентните органи на държавата-членка по произход, ако е удачно, за условията при които, в интерес на общото благо, тази дейност трябва да бъде извършвана в държавата-членка на клона.

▼B

5. При получаване на съобщение от компетентните органи на държавата-членка на клона или ако от тях не бъде получено съобщение, при изтичане на срока, предвиден в параграф 4, клонът може да бъде установен и да започне дейност.

6. В случай на промяна в данните, съдържащи се в параграф 2, букви б), в) или г), застрахователно предприятие праща писмено съобщение за промяната до компетентните органи на държавата-членка по произход и на държавата-членка на клона най-малко един месец преди да извърши промените, така че компетентните органи на държавата-членка по произход и компетентните органи на държавата-членка на клона да могат да изпълнят съответните си роли съгласно параграфи 3 и 4.“

Член 33

Член 11 от Директива 73/239/ЕИО се отменя с настоящото.

Член 34

Член 14 от Директива 88/357/ЕИО се заменя със следното:

„Член 14

Всяко предприятие, което възнамерява да започне дейност за пръв път в една или повече държави-членки по силата на свободното предоставяне на услуги, първо уведомява компетентните органи на държавата-членка по произход, като посочва характера на рисковете, които предлага да покрие.“

Член 35

Член 16 от Директива 88/357/ЕИО се заменя със следното:

„Член 16

1. В рамките на един месец от уведомлението, предвидено в член 14, компетентните органи на държавата-членка по произход съобщават на държавата-членка или на държавите-членки, на чиито територии предприятието възнамерява да извършва дейност по силата на свободното предоставяне на услуги:

а) сертификат, удостоверяващ, че предприятието притежава минималната граница на платежоспособност, изчислена съгласно членове 16 и 17 от Директива 73/239/ЕИО;

б) застрахователните класове, за които предприятието е имало разрешително за предлагане;

в) характера на рисковете, които предприятието предлага да покрива в държавата-членка по предоставяне на услуги.

Същевременно те информират и съответното предприятие.

Всяка държава-членка, на чиято територия едно предприятие възнамерява, по силата на свободното предоставяне на услуги, да покрива рискове от клас 10 на буква А от приложението към Директива 73/239/ЕИО, различни от задължения на превозвачи, може да изисква предприятието да:

— съобщи името и адреса на представителя, посочен в член 12а, параграф 4 от настоящата директива,

— представи декларация, че предприятието е станало член на националното бюро и националния гаранционен фонд на държавата-членка на предоставяне на услуги.

▼B

2. Когато компетентните органи на държавата-членка по произход не съобщят информацията, посочена в параграф 1, в рамките на установения период, те посочват причините за техния отказ на предприятието в рамките на същия период. Отказът подлежи на обжалване в съдилищата на държавата-членка по произход.

3. Предприятието може да започне дейност на удостоверената дата, на която то е информирано за съобщението, предвидено в параграф 1, първа алинея.“

Член 36

Член 17 от Директива 88/357/ЕИО се заменя със следното:

„Член 17

Всяка промяна, която едно предприятие възнамерява да направи в информацията, посочена в член 14, подлежи на процедурата, предвидена в членове 14 и 16.“

Член 37

Член 12, параграф 2, втора и трета алинея, член 12, параграф 3 и членове 13 и 15 от Директива 88/357/ЕИО се отменят с настоящото.

Член 38

Компетентните органи на държавата-членка на клона или на държавата-членка по предоставяне на услуги могат да изискват информацията, която са упълномощени по силата на настоящата директива да поискат относно дейността на застрахователните предприятия, действащи на територията на тази държава, да им бъде предоставена на официалния език или езици на тази държава.

Член 39

1. Член 18 от Директива 88/357/ЕИО се отменя с настоящото.

2. Държавата-членка на клона или по предоставяне на услуги не приема разпоредби, изискващи предварително одобрение или системно съобщаване на общите и специални условия на полицата, ставките на премии или формите и други писмени документи, които едно предприятие възнамерява да използва в сделките си с титулярите на полици. Тя може единствено да изисква от предприятие, което възнамерява да извършва застрахователна дейност на нейна територия, по силата на правото на установяване или свободното предоставяне на услуги, да извършва несистемно уведомяване за тези условия на полицата и други документи за целите на проверката за съблюдаване на националните разпоредби, отнасящи се до застрахователните договори и това изискване не може да представлява предварително условие за предприятието да извършва дейността си.

3. Държавата-членка на клона или на предоставяне на услуги не може да поддържа или въвежда предварително уведомяване или одобрение за предложено увеличение на ставките на премиите, освен като част от общите системи за контрол на цените.

Член 40

1. Член 19 от Директива 88/357/ЕИО се отменя.

▼B

2. Всяко предприятие, извършващо дейност съгласно правото на установяване или свободното предоставяне на услуги, представя на компетентните органи на държавата-членка на клона и/или на държавата-членка по предоставяне на услугите всички документи, поискани от него за целите на настоящия член, доколкото предприятията със седалище в тези държави-членки също са длъжни да правят това.

3. Ако компетентните органи на държава-членка установят, че предприятие с клон или извършващо дейност по силата на свободното предоставяне на услуги на нейна територия не спазва законовите разпоредби, приложими към него в тази държава, те изискват от въпросното предприятие да поправи нередната ситуация.

4. Ако съответното предприятие не предприеме нужните действия, компетентните органи на засегнатата държава-членка съответно уведомяват компетентните органи на държавата-членка по произход. Последните органи, при първа възможност, вземат всички подходящи мерки, за да осигурят поправяне на нередната ситуация от страна на въпросното предприятие. Характерът на тези мерки се съобщава на компетентните органи на засегнатата държава-членка.

5. Ако въпреки мерките, взети от държавата-членка по произход, или поради факта, че тези мерки се окажат неефективни или не съществуват в тази държава, предприятието продължава да нарушава действащите правни разпоредби в засегнатата държава-членка, последната може, след уведомяване на компетентните органи на държавата-членка по произход, да вземе подходящи мерки за предотвратяване или наказание на по-нататъшни нарушения, включително, доколкото е абсолютно необходимо, възпрепятстване продължаването на сключване на нови договори от страна на предприятието на нейна територия. Държавите-членки осигуряват на тяхна територия възможност да се използват юридическите документи, необходими за такива мерки по отношение на застрахователните предприятия

6. Параграфи 3, 4 и 5 не засягат правомощието на засегнатата държава-членка да вземе, в извънредни случаи, подходящи мерки за предотвратяване на нередности на нейна територия. Това включва възможността за възпрепятстване на застрахователното предприятие да продължи да сключва нови застрахователни договори на нейна територия.

7. Параграфи 3, 4 и 5 не засягат правомощията на засегнатата държава-членка да наказва нарушения на своя територия.

8. Ако предприятие, което е извършило нарушение, има организация или притежава имущество в засегнатата държава-членка, компетентните органи на последната могат, в съответствие с вътрешното право, да приложат административните наказания, предвидени за това нарушение по отношение на тази организация или имуществото.

9. Всяка мярка, приета съгласно параграфи 4—8, включваща наказания или ограничения на провеждането на застрахователната дейност, трябва да бъде добре обоснована и съобщена на съответното предприятие

10. На всеки две години Комисията ►M4 информира Европейския комитет по застрахователно и професионално пенсионно осигуряване ◄ броя и видовете случаи в които, във всяка държава-членка, е било отказано разрешително по член 10 от Директива 73/239/ЕИО или член 16 от Директива 88/357/ЕИО, последно изменена с настоящата директива или са били взети мерки според параграф 5. Държавите-членки съдействат на Комисията, като ѝ предоставят информацията, изискуема за този доклад.

▼B

Член 41

Нито една разпоредба в настоящата директива не възпрепятства застрахователните предприятия с адреси на управления в държавите-членки да рекламират своите услуги посредством всички налични комуникационни средства, в държавата-членка на клона или държавата-членка по предоставяне на услугите, по силата на всякакви правила, регламентиращи формата и съдържанието на такава реклама, приети в общ интерес.

Член 42

1. Член 20 от Директива 88/357/ЕИО се отменя.

2. В случай на ликвидиране на застрахователно предприятие, задълженията, произтичащи от договори, сключени чрез клон или по силата на свободното предоставяне на услуги се посрещат по същия начин, както тези, произтичащи от другите застрахователни договори на това предприятие, без разлика по отношение на националността на застрахованите лица и бенефициерите.

Член 43

1. Член 21 от Директива 88/357/ЕИО се отменя.

2. Когато се предлага застраховка съгласно правото на установяване или свободното предоставяне на услуги, титулярът на застрахователна полица, преди поемането на задължение, се уведомява от държавата-членка, в която се намира главното управление или, ако е целесъобразно, клонът, с който се сключва договора.

Всякакви документи, издадени на титуляр на полица, трябва да предават информацията, посочена в първата алинея.

Задълженията, наложени в първите две алинеи, не се прилагат към рисковете, посочени в член 5, буква г) от Директива 73/239/ЕИО.

3. В договора или във всеки друг документ, предоставящ покритие, заедно със застрахователното предложение, когато то е обвързващо за титуляр на полица, трябва да се посочи адресът на седалището или, по целесъобразност, на клона на застрахователното предприятие, което предлага покритието.

Всяка държава-членка може да изисква името и адреса на представителя на застрахователното предприятие, посочени в член 12а, параграф 4 от Директива 88/357/ЕИО да фигурират също в документите, посочени в първата алинея.

Член 44

1. Член 22 от Директива 88/357/ЕИО се отменя.

2. Всяко застрахователно предприятие информира компетентните органи на своята държава-членка по произход, отделно по отношение на транзакции, извършвани по правото на установяване и тези, извършвани по силата на свободното предоставяне на услуги, за размера на премиите, исковете и комисионните, без приспадане на презастраховането от държава-членка и от група класове, и също по отношение на клас 10 от буква А от приложението към Директива 73/239/ЕИО, без да се включват отговорността на превозвача, честотата и средната стойност на исковете.

Групите класове се определят с настоящото както следва:

— злополука и болест (класове 1 и 2),

— автомобилна (класове 3, 7 и 10, цифрите за клас 10, без да се включва отговорността на превозвача, която фигурира отделно),

▼B

— пожар и други имуществени вреди (класове 8 и 9),

— авиация, морски транспорт и транспорт (класове 4, 5, 6, 7, 11 и 12),

— обща гражданска отговорност (клас 13),

— кредит и гаранции (класове 14 и 15),

— други класове (класове 16, 17 и 18).

Компетентният орган на държавата-членка по произход изпращат тази информация в разумен срок и в сбита форма на компетентните органи на всяка от засегнатите държави-членки, които отправят такова искане.

Член 45

1. Член 24 от Директива 88/357/ЕИО се отменя.

2. Нито една разпоредба в настоящата директива не засяга правото на държава-членка да изисква от предприятията, извършващи дейност на нейна територия съгласно правото на установяване или съгласно свободното предоставяне на услуги да се присъединяват или да участват, при същите условия както и предприятията, получили разрешително за това, във всякакви схеми, предназначени да гарантират изплащането на искове за обезщетение на застраховани лица и увредени трети страни.

Член 46

1. Член 25 от Директива 88/357/ЕИО се отменя.

2. Без да се засяга всяка последваща хармонизация, застрахователните премии по всеки застрахователен договор подлежат изключително на облагане с косвени данъци и парафискални такси в държавата-членка, където е разположен рискът, както е определено в член 2, буква г) от Директива 88/357/ЕИО, и също, в случая с Испания, на облагане със законоустановените допълнителни такси в полза на Испанския Consorcio de Compensación de Seguros за изпълнение на неговите функции, свързани с компенсирането на загуби, произтичащи от извънредни събития, настъпващи в тази държава-членка.

Чрез дерогация от член 2, буква г), първо тире от Директива 88/357/ЕИО и за целите на настоящия параграф, движимо имущество, намиращо се в сграда, разположена на територията на държава-членка, с изключение на стоки в търговски транзит, се счита за риск, разположен в тази държава-членка, дори ако сградата и нейното съдържание не са покрити от същата застрахователна полица.

Приложимото към договора право според член 7 от Директива 88/357/ЕИО не засяга приложимия данъчен режим

С оглед на предстояща бъдеща хармонизация всяка държава-членка прилага към тези предприятия, които покриват рискове на нейна територия, националните си разпоредби, за да гарантира събирането на косвените данъци и парафискалните такси, дължими съгласно първата алинея.

▼B

ДЯЛ V

ПРЕХОДНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 47

Федерална република Германия може да отложи до 1 януари 1996 г. прилагането на член 54, параграф 2, втора алинея, първо изречение. По време на този период разпоредбите на следната алинея ще се прилагат в ситуацията, посочена в член 54, параграф 2.

Когато техническата база за изчисляване на премиите е съобщена на компетентните органи на държавата-членка по произход в съответствие с член 54, параграф 2, втора алинея, трето изречение, тези органи незабавно изпращат тази информация на компетентните органи на държавата-членка, където е разположен рискът, така че те да могат да предложат своя коментар. Ако компетентните органи на държавата-членка по произход не вземат предвид тези коментари, те уведомяват компетентните органи на държавата-членка, където е разположен рискът съответно подробно и излагат причините си.

Член 48

Държавите-членки могат да позволяват на предприятия с главни управления на тяхна територия, чиито сгради и земя, покриващи техническите им резерви, надвишават, в момента на съобщаване на настоящата директива, процента, заложен в член 22, параграф 1, буква а), период, изтичащ не по-късно от 31 декември 1998 г., в рамките на който да се съобразят с тази разпоредба.

Член 49

Кралство Дания може да отложи до 1 януари 1999 г. прилагането на настоящата директива към задължителното застраховане срещу трудови злополуки. По време на този период изключението, предвидено в член 12, параграф 2 от Директива 88/357/ЕИО за трудови злополуки продължава да се прилага в Кралство Дания.

Член 50

Испания, до 31 декември 1996 г., и Гърция и Португалия, до 31 декември 1998 г., могат да прилагат следния преходен режим към договори, покриващи рискове, разположени изключително в една от тези държави-членки, различна от определените в член 5, буква г) от Директива 73/239/ЕИО:

а) чрез дерогация от член 8, параграф 3 от Директива 73/239/ЕИО и от членове 29 и 39 от настоящата директива, компетентните органи на съответната държава-членка могат да изискват съобщаване, преди използване, на общите и специални условия на застрахователната полица;

б) размерът на техническите резерви, свързани с договорите, посочени в настоящия член, се определя под надзора на въпросната държава-членка в съответствие със собствените ѝ правила или, при липса на такива, в съответствие с процедурите, установени на нейна територия съгласно настоящата директива. Покриването на тези технически резерви с равни и съпоставими активи и местонахождението на тези активи се осъществява под надзора на тази държава-членка в съответствие с правилата и практиките, приети в съответствие с настоящата директива.

▼B

ДЯЛ VI

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 51

▼M7

Следните промени от технически характер, предназначени да изменят несъществени елементи от Директиви 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО и настоящата директива, включително чрез допълването им, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 2 от Директива 91/675/ЕИО:

▼B

— разширяване на правните форми, предвидени в член 8, параграф 1, буква а) от Директива 73/239/ЕИО,

— изменения в списъка, съдържащ се в приложението към Директива 73/239/ЕИО, или адаптиране на терминологията, използвана в този списък предвид развитието на застрахователните пазари,

— изясняване на компонентите, съставляващи границата на платежоспособност, вписана в член 16, параграф 1 от Директива 73/239/ЕИО предвид създаването на нови финансови инструменти,

— промяна на минималния гаранционен фонд, предвиден в член 17, параграф 2 от Директива 73/239/ЕИО предвид икономическото и финансовото развитие,

— изменения с оглед създаването на нови финансови инструменти на списъка на активи, приемливи за покриване на техническите резерви, посочени в член 21 от настоящата директива и на правилата за разпределение на инвестициите, указани в член 22,

— промени в либерализирането на правилата за съпоставимост, определени в приложение I към Директива 88/357/ЕИО, предвид развитието на нови инструменти за валутно хеджиране или напредъка с оглед изграждането на икономически и паричен съюз,

— изясняване на определенията за осигуряване на еднаквото прилагане на Директиви 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО и на настоящата директива навсякъде в Общността,

▼M6

— корекции на критериите, установени в член 15б, параграф 1, с цел да се отчете бъдещото развитие и да се гарантира еднакво прилагане на настоящата директива.

▼B

Член 52

1. Клонове, започнали дейност в съответствие с разпоредбите, действащи в тяхната държава-членка по установяване, преди влизане в сила на разпоредбите, приети за прилагане на настоящата директива, се считат за предмет на процедурите, залегнали в член 10, параграфи 1—5 от Директива 73/239/ЕИО. Те се управляват, от датата на влизане в сила, от членове 15, 19, 20 и 22 от Директива 73/239/ЕИО и от член 40 от настоящата директива.

2. Членове 34 и 35 не засягат правата, придобити от застрахователни предприятия, извършващи дейност по силата на свободното предоставяне на услуги, преди влизане в сила на разпоредбите, приети за прилагането на настоящата директива.

▼B

Член 53

В Директива 73/239/ЕИО се добавя следният член:

„*Член 28а*

1. Съгласно условията, залегнали във вътрешното право, всяка държава-членка разрешава на агенции и клонове, учредени на нейна територия и обхванати от настоящия дял, да прехвърлят всички или част от своя портфейл от договори на цесионер, установен в същата държава-членка, ако компетентните органи на тази държава-членка или, ако е целесъобразно, на държавата-членка, посочена в член 26 удостоверят че, след като прехвърлянето бъде взето предвид, цесионерът притежава необходимата граница на платежоспособност.

2. Съгласно условията, залегнали във вътрешното право, всяка държава-членка разрешава на агенции и клонове, учредени на нейна територия и обхванати от настоящия дял, да прехвърлят всички или отделен вид застраховки от своя портфейл от договори на застрахователно предприятие с главно управление в друга държава-членка, ако компетентните органи на тази държава-членка удостоверят, че след като прехвърлянето бъде взето предвид, цесионерът притежава необходимата граница на платежоспособност.

3. Ако съгласно условията, залегнали във вътрешното право, държава-членка разреши на агенции и клонове, учредени на нейна територия и обхванати от настоящия дял, да прехвърлят всички или отделен вид застраховки от своя портфейл от договори на агенция или клон, обхванати от настоящия дял и учредени на територията на друга държава-членка тя осигурява компетентните органи на държавата-членка на цесионерът или, ако е целесъобразно, на държавата-членка, посочена в член 26, да удостоверят, че след като прехвърлянето бъде взето предвид, цесионерът притежава необходимата граница на платежоспособност, че законът на държавата-членка на цесионерът позволява такова прехвърляне и че тази държава се е съгласила с прехвърлянето.

4. При обстоятелствата, посочени в параграфи 1, 2 и 3, държавата-членка, в която са разположени прехвърлящата агенция или клон, разрешава прехвърлянето след получаване на съгласието на компетентните органи на държавата-членка, в която са разположени рисковете, когато е различна от държавата-членка, в която са разположени прехвърлящата агенция или клон.

5. Компетентните органи на държавата-членка, с която е направена консултация, дават мнението или съгласието си на компетентните органи на държавата-членка по произход на прехвърлящото застрахователно предприятие в рамките на три месеца от получаване на искането; отсъствието на отговор от органите в рамките на този период се счита за равнозначно на благоприятно мнение или мълчаливо съгласие.

6. Прехвърляне, разрешено съгласно настоящия член, се публикува, както е предвидено във вътрешното право на държавата-членка, където е разположен рискът. Такива прехвърляния са автоматично валидни спрямо титуляри на полици, застраховани лица и всякакви друг лица, имащи права или задължения по прехвърляните договори.

Настоящата разпоредба не засяга правата на държавата-членка да предоставя на титулярите на полици възможност да прекратяват договори в рамките на фиксиран период след прехвърлянето.“

▼B

Член 54

1. Независимо от всякакви разпоредби на противното държава-членка, в която договори, покриващи рискове от клас 2 от буква А от приложението към Директива 73/239/ЕИО могат да служат за частична или пълна алтернатива на здравното покритие, предвидено от правната система за социално осигуряване, могат да изискват тези договори да съответстват на специалните правни разпоредби, приети от тази държава-членка в защита на общия интерес в този клас застраховки и общите и специални условия на тази застраховка да бъдат съобщавани на компетентните органи на тази държава-членка преди използване.

2. Държавите-членки могат да изискват системата за здравно осигуряване, посочена в параграф 1, да функционира на техническа база, близка до тази на животозастраховането, където:

— плащаните премии се изчисляват на база таблици на заболяване и други статистически данни, относими към държавата-членка, където е разположен рискът в съответствие с математическите методи, използвани в застраховането,

— отделя се резерв за напреднала възраст,

— застрахователят може да прекрати договора само в рамките на фиксиран период, определен от държавата-членка, където е разположен рискът,

— договорът разпорежда, че вноските могат да бъдат увеличени или плащанията намалени, дори за текущи договори,

— договорът постановява, че титулярът на полица може да промени съществуващия си договор с нов договор, съобразявайки се с параграф 1, предложен от същото застрахователно предприятие или същия клон и вземащ предвид придобитите му права. По-специално трябва да се държи сметка за резерва за напреднала възраст и нов медицински преглед може да бъде изискан само за увеличено покритие.

В такъв случай компетентните органи на съответната държава-членка публикуват таблиците на заболявания и други съответни статистически данни, посочени в първата алинея и ги предават на компетентните органи на държавата-членка по произход. Премиите трябва да бъдат достатъчни, при благоразумно допускане от гледна точка на статистическия застрахователен риск, предприятията да са в състояние да изпълнят всичките си задължения спрямо всички аспекти на финансовото им състояние. Държавата-членка по произход изисква техническите резерви за изчисляване на премиите да се съобщават на компетентните органи преди продукта да бъде пуснат в обращение. Настоящият параграф се прилага и когато се променят съществуващи договори.

Член 55

Държавите-членки могат да изискват от всяко застрахователно предприятие, предлагащо на свой риск задължителни застраховки трудова злополука на тяхна територия да спазват специфичните разпоредби на вътрешното им право, отнасящи се до такова застраховане, с изключение на разпоредбите за финансовия надзор, които са изключителен прерогатив на държавата-членка по произход.

Член 56

Държавите-членки осигуряват решенията, взети за застрахователно предприятие съгласно законовите, подзаконовите и административните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива, да могат да се ползват от правото за обжалване пред съд.

▼B

Член 57

1. Държавите-членки приемат законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива най-късно до 31 декември 1993 г. и ги въвеждат в сила преди 1 юли 1994 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат такива мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 58

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.